Ἰδιοκτήτης καὶ Ἀρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ — Διευθυντὴς ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ 218— ΤΟΜ. Ε'. — ΑΘΗΝΑΙ, Τετάρτη 4 Μαρτίου 1892 — ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ'.

Ὁ λόρδος Πάλμερστων γράφει πρὸς τὸν κ. Οὐάϊς. Ἐὰν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν κτυπήσῃ, ὁ Πάρκερ πρέπει νὰ κάμῃ τοῦτο.

If the Greek Covernement does not strike Parker must do so.

Σήμερον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἄνωθι ἐπιστολῆς τοῦ Παλμερστῶνος, ἐν ᾗ θεωρεῖ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν σχηματιζομένην ἐκ ληστῶν καὶ τὸν Ὄθωνα συμμεριζόμενον τὰς ληστρικὰς ἰδέας καὶ ἔργα τῶν ὑπουργῶν του, ἕκαστος κατανοεῖ ὅτι ὁ Πάλμερστων μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι οἱ λῃσταὶ ἤθελον ποιήσει πρῶτοι σὺν τῷ ἀποκλεισμῷ ἔναρξιν ἐχθροπραξιῶν, διέταξεν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὸν Πάρκερ νὰ προσβάλῃ τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀληθεῖς λῃστάς.

Ὁ Πάρκερ, λέγει ὁ βιογράφος τοῦ Ἰωάννου Ρῶσσελ, ἐνεργῶν μόνον ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων διαταγῶν τοῦ Παλμερστῶνος, ἤρχισε νὰ κτυπᾷ καὶ συλλαμβάνῃ οὐ μόνον τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰ πλοῖα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν. Ὁ πρέσβυς τῆς Ρωσσίας ἐν Λονδίνῳ μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἔκαμε παραστάσεις, ἐκεῖνος δὲ τῆς Γαλλίας προέτεινε τὴν μεσολάβησιν τῆς Κυβερνήσεώς του, ἢν τὸ ὑπουργεῖον ἐδέχθη.

Ὁ λόρδος Πάλμερστων ἔγραψε τότε πρὸς τὸν κ. Οὐάϊς νὰ μὴ λάβῃ μέρος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις αὐτάς, ἐνῷ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τῆς Ἀγγλίας εἶχε τοὐναντίον ἀποφασίσει ὁ κ. Οὐάϊς νὰ συνδράμῃ τὸν Βαρόνον Γκρώ, πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας εἰς Ἀθήνας. Ἐκτὸς τούτου τὸ ὑπουργεῖον ἀπεφάσισε νὰ ἐπιτραπῇ πρὸς τὸν κ. Οὐάϊς ἰσχύς τις, δι' ἧς νὰ δύναται νὰ συμβιβάσῃ ἐπὶ τὸ καλλίτερον τοῦ Δὸν Πασιφίκου τὴν ἀπάντησιν.

Ὁ λόρδος Πάλμερστων δὲν κατεχώρισε οὐδὲν τῶν τοιούτων εἰς τὸ ἐπίσημον ἔγγραφόν του πρὸς τὸν κ. Οὐάϊς.

Ἡ Βασίλισσα ἦτο ἡ πρώτη ἀνακαλύψασα τοῦτο, διὸ ὁ κόμης Ρῶσσελ τὴν 18 Φεβρουαρίου 1850 γράφει τὴν ἑπομένην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Παλμερστῶνα.

Φίλτατε Πάλμερστων,

Ἡ Βασίλισσα χθὲς μὲ ἠρώτησε διὰ τὸ πρὸς τὸν Οὐάϊς ἔγγραφον καὶ εἶπεν ὅτι δὲν τὸ εἶδεν ἐκ δευτέρου. Εἶπον πρὸς αὐτὴν τί συνέβη καὶ ἐξέφρασε μεγάλην δυσαρέσκειαν ὅτι τὸ ἔγγραφον διεβιβάσθη ἄνευ τῆς προσθήκης ὅτι χορηγεῖται πρὸς τὸν Οὐάϊς καὶ Πάρκερ ἡ παρ' ἐμοῦ συστηθεῖσα ἰσχὺς αὐτῶν πρὸς συμβιβασμόν. Εἴδατε ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισεν, ὅτι τοιαύτη πρέπει νὰ δοθῇ ἐξουσιοδότησις πρὸς τὸν πρεσβευτὴν καὶ ναύαρχον ἡμῶν. Ἰδοὺ πέμπετε ἔγγραφον ἐπίσημον ἐπὶ σπουδαιοτάτου ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε σύμφωνον μὲ τὴν γνώμην τῆς Βασιλίσσης, οὔτε τὴν ἰδικήν μου, οὔτε τῶν ἄλλων ὑπουργῶν. Τὸ τοιοῦτον εἶνε σοβαρὰ ἀπομάκρυνσις τῆς συνήθους καὶ ὀρθῆς ὁδοῦ ἐπὶ τῶν τοιούτων ὑποθέσεων. Δύναται ἐν μέρει νὰ θεραπευθῇ, ἑτοιμάζοντες πάραυτα νέον σχέδιον, διαβιβασθησόμενον διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου.

Διατελῶ ὁ ἀληθὴς σας
ΙΩΑΝ. ΡΩΣΣΕΛ

Τίποτε δὲν δύναται νὰ ζωγραφίσῃ τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος τὸν χαρακτῆρα, τὴν διπλωματικὴν αὐτοῦ ἐπιτηδειότητα καὶ τὸ αὐτοκέφαλον καὶ ἀποφασιστικὸν ἑνὸς ἐξόχου ὑπουργοῦ μιᾶς Μεγάλης Δυνάμεως ὅσον ἡ πρὸς τὸν λόρδον Ρῶσσελ ἀπάντησίς του καὶ συγχρόνως τὰ πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς Οὐάϊς, λόρδον Βλουμφίλδ, λόρδον Νόρμαβη καὶ τὰς ξένας δυνάμεις ἐπίσημα ἔγγραφά του. Ἀμφιβάλλομεν ἐὰν ἕτερος ὑπουργὸς ὕστερον μάλιστα τῆς ἐν τῷ κοινοβουλίῳ συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ τόσον θριαμβευτικῶς ἐκ τῆς δυσχερεστάτης θέσεως ἐν ᾗ ἀμερίμνως ὁ ἴδιος ἐτέθη. Τοιοῦτος εἷς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἦτο ἴσος τῆς Μακεδονίας.

Ἐν δὲ τῇ ἐπιστολῇ του πρὸς τὸν λόρδον Βλουμφίλδ τῇ τῆς 24 Μαΐου 1850 γράφει, ὅτι ἡ κλίκα τῶν Ὀρλεανιστῶν καὶ ἡ κυρία Λίεβεν ἐβάλθησαν εἰς Παρισίους μὲ τὰ σωστά των νὰ τὸν ρίψουν ἢ νὰ φέρωσιν εἰς διάστασιν τὴν Γαλλίαν μετὰ τὴν Ἀγγλίαν. Προσθέτει δὲ τοὺς ἑπομένους λίαν περιέργους λόγους.

«Ἐξ ὅλων τῶν προσερχομένων πληροφοριῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διαβεβαιοῦται, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν παραπονοῦνται εἰς ὅτι τοὺς ἐκάμαμεν, ἀλλ' εἰς ὅτι δὲν τοὺς ἐκάμαμεν. Λέγουν οἱ Ἄγγλοι ἔφερον τὸν Ὄθωνα, οἱ Ἄγγλοι ὤφειλον νὰ τὸν πάρουν ὀπίσω· (ἰδὲ Παλμερστῶνος βιογραφίαν Ἐβελύνου Ἄσχλεη, τόμ. Α. σελ. 209)

Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος εἰς τὴν ἄνωθι ἐπιστολὴν τοῦ λόρδου Ρῶσσελ.

Φεβρουαρίου 18 1850

Ἀγαπητέ μοι Ἰωάννη Ρῶσσελ

Ἔλαβον τὴν σημερινὴν ἐπιστολήν σας, σᾶς διαβιβάζω δὲ ἔγγραφον ὃ ἔλαβον - χθὲς ἀπὸ τὴν βασίλισσαν, ἐν ᾧ μνημονεύει, ὅτι εἴπατε πρὸς αὐτὴν, ὅτι ἔπεμψα εἰς Ἑλλάδα ἀμετάβλητον τὸ ἔγγραφον, οὕτινος τὴν Παρασκευὴν μοὶ ἔπεμψεν αὕτη τὸ σχέδιον, συνοδευόμενον μὲ τὰς σημειώσεις ὑμῶν διὰ δύο ἀλλαγὰς εἰς τὰς ὁποίας καὶ αὕτη ἐσυμφώνει. Ἔπεμψα πρὸς τὴν βασίλισσαν τὸ ἴδιον σχέδιον μετὰ τῶν ἀλλαγῶν τὰς ὁποίας ἔκαμα ἐπ' αὐτοῦ, ἐπίσης ἔπεμψα τὴν ἐπιστολήν σας προσθέτων, ὅτι αἱ τοιαῦται ἀλλαγαὶ ἦσαν πολὺ καλαί, ἐγκαταλιμπάνων πρὸς ὑμᾶς νὰ ἐξηγήσητε πρὸς τὴν βασίλισσαν τίνι τρόπῳ δύνασθε νὰ συμβιβάσητε μετὰ τῶν γεγονότων τῆς ὑποθέσεως τοὺς πρὸς αὐτὴν λόγους σας, ὅτι διεβίβασα ἀμετάβλητον τὸ ἔγγραφον.

Κατὰ δεύτερον λόγον ἡ σημείωσις ὑμῶν ἀναφέρεται πρὸς τὴν διακριτικὴν ἰσχὺν τοῦ Οὐάϊς ἐὰν γίνουν προτάσεις εἰς αὐτόν. Τοῦτο συνεζητήθη ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τὸ Σάββατον. Ἀλλὰ τοῦτο ἀφορᾷ μόνον τὸν Πασίφικον, ἐὰν δὲ καὶ ἐναντίας γνώμης ἐκείνης τοῦ ὑπουργείου μόλον τοῦτο ἔγραψα πρὸς τὸν Οὐάϊς διὰ τοῦ ταχυδρομείου τοῦ Σαββάτου, δίδων πρὸς αὐτὸν διακριτικὴν ἐξουσίαν νὰ εἰσακούσῃ πᾶσαν λογικὴν πρότασιν σχετικὴν μὲ τὸ πρὸς τὸν Πασίφικον ὀφειλόμενον ποσόν.

Τὸ ἔγγραφον τῆς Παρασκευῆς ἐπέμφθη διὰ τοῦ διαγγελέως κατ᾽ εὐθεῖαν εἰς Ἀθήνας διότι ἦτο σπουδαιότατον ὅπως βραδύνῃ καὶ μίαν ἡμέραν. Ἤθελον σᾶς πέμψει τὸ σχέδιον τὸ Σάββατον πρὶν τὸ πέμψω, ἀλλ᾽ ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐν τῷ δωματίῳ μου εὗρον τὸν Δρουὴν δὲ Λουῆς περιμένοντα νὰ μὲ ἰδῇ. Διέμεινε δὲ τόσον πολὺ μετ᾽ ἐμοῦ ὥστε μόλις εἶχον καιρὸν νὰ γράψω τὴν ἐπιστολήν μου καὶ ἀντιγράψουν αὐτὴν ὅπως ὁ Διαγγελεὺς προφθάσῃ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐγκαίρως εἰς Δόβερ.

Ἠγνόουν τὴν Παρασκευήν, ὅτι ἠδυνάμην νὰ γράψω καὶ τὸ Σάββατον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἄλλως αἱ ἐπιστολαί μου ἠδύναντο νὰ ἀναβληθῶσι διὰ τὸ Σάββατον.

Φρονῶ ἐν τούτοις, ὅτι θέλετε ἰδῆ ἐκ τῶν ὅσων σᾶς γράφω, ὅτι κατὰ μίαν κοινὴν φράσιν «μὲ ἐσηκώσατε πρὶν πέσω» (picked up before I. was down.)

Ὁ εἰλικρινής σας
ΙΩ. ΡΩΣΣΕΛ

Ἐν τούτοις ὁ λόρδος Πάλμερστων ἦτο αὐτοκέφαλος καὶ ἔπαιζεν ὡς λέγει ὁ λόγος εἰς τὰ δάκτυλά του διὰ τῆς διπλωματίας τὸν λόρδον Ρῶσσελ καὶ τὴν βασίλισσαν ἀπόδειξις ὅταν ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας Δρουὴν δὲ Λουῆς ἐν Λονδίνῳ κατανοήσας το μάταιον τῶν ἐν Ἀθήναις διαπραγματεύσεων συνεφώνησε μετὰ τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος ἀμφότεροι νὰ συμβιβάσουν ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ζήτημα.

Πραγματικῶς οὗτος καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἔθεσαν τὰς βάσεις τοῦ συμβιβασμοῦ δι᾽ ὃ ἐπέμφθησαν εἰς Ἀθήνας παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὁδηγίαι πρὸς τὸν βαρῶνον Γκρὼ νὰ παύσῃ πᾶσαν περαιτέρω ἐνέργειαν καθότι ἡ ὑπόθεσις ἐτελείωσεν ἐν Λονδίνῳ.

Ἀλλὰ τί ἀκολουθεῖ; ὁ λόρδος Πάλμερστων ἐ λ η σ μ ό ν η σ ε νὰ εἰδοποιήσῃ καὶ οὗτος τὸν Οὐάϊς περὶ τούτου. Μόνον δὲ ὅταν τὸ ὑπουργεῖον ἀνεκάλυψε τὸ λάθος ἔπεμψαν ἐπίτηδες ταχυδρόμον εἰς Ἀθήνας διὰ Τριέστης. Ὁ ταχυδρόμος ἀφίχθη ἀργά. Ὁ κ. Οὐάϊς πρὸ τῆς ἀφίξεώς του δ ι έ τ α ξ ε τὴν ἐπανάληψιν τῆς συλλήψεως τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, ἡ δὲ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καταπτοηθεῖσα ἠναγκάσθη τέλος νὰ ὑποχωρήσῃ ἢ ἐνδώσῃ εἰς τὴν ἰσχυρὰν δύναμιν, ἧς τόσον ἀφρόνως καὶ παραλόγως προεκάλεσε τὴν ὀργὴν καὶ ἐπέμβασιν.

Ἕκαστος ἐννοεῖ ὅτι ὁ Πάλμερστων ἦτο ἀποφασισμένος εἰς πεῖσμα τοῦ ζηλεύοντος αὐτὸν Ἰωάννου Ρῶσσελ καὶ τῆς εὐνοούσης τὸν Ρῶσσελ Βασιλίσσης νὰ δώσῃ τὸ ἔσχατον μάθημα εἰς τὸν Ὄθωνα καὶ τὸν Κολέτην, διατηρήσῃ δὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἰσχὺν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως κατὰ τοῦ μικροραδιουργικοῦ πνεύματος τῆς ἀναντιρρήτως λησταρχουμένης τότε Ἑλλάδος.

Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀποσβολομένη τρομερὰ ἐποιήσατο παράπονα πρὸς τὸν πρωθυπουργόν, ὁ δὲ λόρδος Ρῶσσελ διεβίβασεν αὐτὰ εἰς τὴν βασίλισσαν. Τότε ὁ πρίγκιψ Ἀλβέρτος ἔγραψε πρὸς αὐτόν.

Ἐκ τοῦ Ἀνακτόρου Βούκιγγαμ, Μαΐου 15 1850.

Ἀγαπητέ μοι Ἰωάνν. Ρῶσσελ

Ἀμφότεροι, κἀγὼ καὶ ἡ ἄνασσα, εἴμεθα πολὺ λυπημένοι διὰ τὰ περιεχόμενα ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὑμῶν. Ἐν τούτοις δὲν μᾶς φαίνεται παράδοξον ὅτι ὁ τρόπος δι᾽ οὗ ὁ λόρδος Πάλμερστων ποιεῖ ταῖς δουλιαῖς του ἤθελε κατορθώσει τὴν ἐγγιχθεῖσαν γαλλικὴν κυβέρνησιν νὰ τὸν ὑποφέρῃ διὰ τῆς αὐτῆς καλῆς διαθέσεως καὶ ὑπομονῆς, ὅπου καὶ οἱ συνάδελφοί του. Ἡ βασίλισσα εὐελπιστεῖ ὅτι θὰ εἶνε ὑγιής, ὅπως σᾶς δεχθῇ τὸ Σάββατον τὴν μίαν ὥραν μ. μ.

Ἀεὶ ὑμέτερος
ΑΛΒΕΡΤΟΣ

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς καταφαίνεται ὅτι καὶ ἡ βασίλισσα ἐννόησεν ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ ὑπουργοῦ της τῶν Ἐξωτερικῶν ἦτο ἀξιοπρεπεστέρα διὰ τὴν Ἀγγλίαν, εἰς μάτην δὲ ὁ βιογράφος τοῦ λόρδου Ρῶσσελ ζητεῖ νὰ στρέψῃ αὐτὴν ὑπὲρ τοῦ ἥρωός του καλῶν αὐτὴν σαθρὰν (unsound).

Ἀλλὰ τὸ Φινλεϊκὸν ζήτημα ἐὰν ἔληξεν ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔληξεν ἐν Ἀγγλίᾳ δι᾽ ὃ παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν νὰ δώσουν ἰδίαν προσοχὴν εἰς τὰ ἑπόμενα ἔγγραφα καὶ γεγονότα δι᾽ ὧν ἀποδεικνύεται ὁποία ἀρχὴ καθιερώθη ἐν τῷ ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ δι᾽ ὁμοίας περιπτώσεις ὡς ἐκείνας τῶν Φίνλεη καὶ Δὸν Πασιφίκου.

Ἡ ἐπιστολὴ ἣν ὁ λόρδος Πάλμερστων ἔπεμψε πρὸς τὸν Θωμᾶν Οὐάϊς πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἀθήναις σχετικῶς τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Πάρκερ ἔχει οὕτω.

Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
Δεκεμβρίου 3 1849

Ἀγαπητέ μοι Οὐάϊς

Παρεκάλεσα τὸ Ναυαρχεῖον νὰ διατάξῃ τὸν σὶρ Οὐΐλλιαμ Πάρκερ ἐπιστρέφων ἐξ Ἑλλησπόντου νὰ προσπελάσῃ εἰς Ἀθήνας ὅπως σᾶς συνδράμῃ ἵνα ἐπὶ τέλους φέρετε πέρας εἰς τὰς αἰτήσεις ἡμῶν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐννοεῖται συμπράττοντες μετ᾽ αὐτοῦ θέλετε ἐπιμείνει διὰ τῆς εἰθισμένης λεπτότητος ἐν ὅσῳ αὐτὴ συνᾴδει μετὰ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τιμῆς ἡμῶν, διαμετρῶντες τὸν χρόνον διὰ τῶν ἡμερῶν ἴσως καὶ διὰ πολὺ μικροῦ ἀριθμοῦ ὡρῶν, Ἐν τούτοις ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν κτυπήσῃ ὁ Πάρκερ ὀφείλει νὰ κάμῃ τοῦτο. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλετε νὰ ἐπιβιβασθῆτε ἐπὶ τοῦ στόλου του πρὶν ἀρχίσουν αἱ ἐχθροπραξίαι εἰς τρόπον ὥστε ὑμεῖς καὶ ἡ πρεσβεία νὰ ἐξασφαλισθῆτε κατὰ πάσης προσβολῆς.

Βεβαίως πρέπει ὁ ναύαρχος νὰ ποιήσῃ ἔναρξιν διὰ συλλήψεων (reprisals) δηλ. καταλαμβάνων τινὰ ἑλληνικὴν ἰδιοκτησίαν. Ἐπειδὴ τὸν βασιλέα δὲν τὸν μέλλει πολὺ ἐὰν συλλάβωμεν ἐμπορικὰ πλοῖα, τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ συλλάβετε τὸν μικρόν του στόλον ἐὰν τοῦτο εἶνε πρόχειρον. Τὸ δεύτερον ὑμῶν βῆμα ἔσεται νὰ ἀποκλείσητε τινὰς ἢ ὅλους τοὺς λιμένας, καὶ ἐὰν ταῦτα δὲν ἀρκοῦσι τότε ὑμεῖς καὶ ὁ Πάρκερ ὀφείλετε νὰ λάβητε τοιαῦτα ἄλλα μέτρα ὁποῖα ἔσονται ἀναγκαῖα οἷα δήποτε ὦσι τὰ μέτρα ταῦτα. Ἐνθυμοῦμαι ποτε ἐθεωρήθη, ὅτι ἐὰν ἀποβιβάσωμεν, ναύτας καὶ ναυτικοὺς ἐπί τινος πόλεως συλλάβωμεν δὲ καὶ μεταφέρομεν ταμεῖον τι μετ᾽ ἀρκετῶν χρημάτων τοῦτο ἤρκει πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων ἡμῶν. Ἐννοητέον, ὅτι τοῦ Πασιφίκου ἡ ἀπαίτησις πρέπει νὰ πληρωθῇ ὁλόκληρος.

Πρέπει νὰ γνωστοποιήσητε πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι δὲν ἐρχόμεθα τὴν φορὰν ταύτην νὰ ἐξοφλήσωμεν τὸ ὀφειλόμενον πρὸς ἡμᾶς ποσὸν τοῦ δανείου, ἀπεσχόμεν δὲ νὰ κάμωμεν τοῦτο ὅπως δώσωμεν πρὸς αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάμῃ, ὅτι ὀρθὸν οἰκειοθελῶς. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπαιτοῦμεν ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς Ἀγγλίας νὰ πληρώνῃ ἐτησίως πεντήκοντα χιλιάδας λίρας διὰ τὸν Ὄθωνα ὅπως διαφθείρῃ τοὺς βουλευτάς του, δωροδοκῇ τοὺς ἐκλογεῖς του, κτίζῃ ἐπαύλεις καὶ θέτῃ κατὰ μέρος διὰ τὰς κακὰς περιστάσεις, τὰς ὁποίας ἡ κακή του πολιτικὴ θὰ φέρῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

Ὁ εἰλικρινὴς ὑμῶν
ΠΑΛΜΕΡΣΤΩΝ

Κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, λέγει ὁ βιογράφος τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος, οἱ πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσσίας ἐγένοντο ἐμμανεῖς διὰ πάσης προσπαθείας ἐνασχοληθέντες νὰ διεγείρωσι τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως, ὅπως ἀντισταθῇ καὶ μὴ ἐνδώσῃ.

Ὁ λόρδος Πάλμερστων γράφει πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας εἰς Παρισίους λόρδον Νορμανδὴ τὰ ἑπόμενα τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1850 κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ πρέσβεως τῆς Γαλλίας ἐν Ἑλλάδι.

«Εὑρίσκομεν ὅτι ὁ Γάλλος ὑπουργὸς πιστὸς εἰς τὴν πορείαν ἣν ἡ γαλλικὴ διπλωματία πρὸ ἐτῶν ἐξακολουθεῖ ἐν Ἑλλάδι παροτρύνει τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀρνηθῇ τὴν πληρωμήν, κάμνει δὲ ὅτι δύναται ἵνα μᾶς ὠθήσῃ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μεταχειρισθῶμεν βίαν πρὸς ἱκανοποίησίν μας. Ὁ στόλος ἡμῶν ἀφίκετο, ὁ δὲ Πάρκερ ἤθελεν εἴσθαι ἀδικαιολόγητος ἐὰν ἤρχιζε παραυτὰ πρὶν αἱ ἀπαιτήσεις τὰς ὁποίας ὁ Οὐάϊς ἐπανειλημμένως ἔκαμεν αὖθις εὑρίσκον ἄρνησιν. Ὁ Πάρκερ λοιπὸν ἀφικνούμενος ἐχαιρέτησεν ὡς σύνηθες καὶ μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν του παρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλέα ὅπως προσφέρῃ τὰ σέβη του. Τοῦτο ἦτο καλῶς ἐπινοηθὲν καὶ καλαισθησίας ἔργον, διότι ἀφῄρεσε διὰ τῆς ἀφίξεώς του ἐκ τοῦ κοινοῦ τὴν ἰδέαν τῆς ἀπειλῆς, ἐχορήγησε δὲ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καλλίστην εὐκαιρίαν νὰ ὑποχωρήσῃ, χωρὶς νὰ φανῇ ὅτι ἠναγκάσθη εἰς τοῦτο.

Ἤθελον μεμφθῆ τὸν Πάρκερ ἐὰν κατέπλεε μὲ ἀπειλητικὸν ὕφος, μὲ προετοιμασίας ἐπιθέσεως ἔχων τοὺς ἄνδρας του εἰς τὰς πολεμικὰς θέσεις των εἰς τρόπον ὥστε νὰ γείνῃ ἀδύνατον εἰς τὸν Ὄθωνα κατὰ τὰ φαινόμενα νὰ διαβῇ ὑπὸ τὰς Caudine Forks. Ἀλλ᾽ ἡ γαλλικὴ διπλωματία πάντοτε ὑπῆρξε πρὸς ἡμᾶς πικρῶς πολεμία ἐν Ἑλλάδι. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις προτιμᾷ νὰ διατηρῇ ἐκεῖ τὸν πρώην διπλωματικὸν πράκτορα Θουβενὶλ, τὸ αὐτὸ πνεῦμα διατρέφει καὶ νῦν τῆς μικροζηλοτυπίας καὶ ἐθνικῆς ἔχθρας ἡ ἐν Ἀθήναις γαλλικὴ πρεσβεία πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον εἴχομεν ἀείποτε παράπονα ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου. Διὰ τίνα σκοπὸν οἱ Γάλλοι ἐναντιοῦνται εἰς τὸ διάβημα ἡμῶν; Ἐζητήσαμεν ἐπανόρθωσιν ἀδικιῶν τὰς ὁποίας ἡ ἑλλην. Κυβέρνησις ἔκαμε κατὰ τῶν ὑπηκόων μας. Τὰς ἀπαιτήσεις ἡμῶν τόσον χρόνον οὐδόλως ἔλαβον ὑπὸ σημείωσιν, τὰς παρέρχονται δὲ διὰ τῆς σιγῆς καὶ ἀρνήσεως, Ἐπέμψαμεν ἐπὶ τέλους τὸν στόλον ἡμῶν ὅπως τοὺς ἀναγκάσωμεν εἰς ὅτι ὀφείλουν. Μήπως ἡ Γαλλία δὲν κάμνει τὸ αὐτὸ εἰς ὁμοίας περιστάσεις; μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αὐτὴ εἶνε βιαιοπραγὴς καὶ ἧττον δικαία. Παράδειγμα τὰ κατορθώματα αὐτῆς εἰς Ταχιτὶ καὶ εἰς τὰς νήσους Σάντουϊτζ, ὅπου μετὰ ψευδῶν προφάσεων ἐφορτώθη τὴν Βασίλισσαν τῆς Ταχιτὶ καὶ ἠνάγκασε νὰ παραδώσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς ἐληλάτησε δὲ τὸν Βασιλέα τῶν νήσων Σαντουϊτζ, διότι δὲν μετέβαλε τὸν δασμὸν τοῦ κονιὰκ ἐξαναγκάσασα τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ τελωνείου του νὰ ἐκμάθωσι τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Πάντοτε ὑπεφέραμεν ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῶν ραδιουργιῶν καὶ μηχανορραφημάτων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Γαλλίας, οἵτινες ἐνεθάρρυνον τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ κακομεταχειρίζηται τοὺς ὑπηκόους ἡμῶν καὶ νὰ ἀρνῆται νὰ μᾶς δώσῃ ἱκανοποίησιν.

Βεβαίως λοιπὸν ὁ Θουβενὲλ εἶνε μανιώδης διότι ἐπὶ τέλους ἀπωλέσαμεν τὴν ὑπομονήν μας.

Ὁ Εἰλικρινής σας
ΠΑΛΜΕΡΣΤΩΝ

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ του ὁ λόρδος Πάλμερστων πρὸς τὸν ἴδιον πρέσβυν χρονολογουμένην 14ην Φεβρουαρίου 1850 γράφει.

Ἀγαπητέ μοι Νορμανδῆ.

Ὁ Θουβενὲλ ἐξακολουθεῖ τὸ σύστημά του τῶν ἐκτραχηλισμένων ἐπιθέσεών του ἐν Ἀθήναις καὶ κάμνει ὅλον τὸ κακὸν ὅπου δύναται θέτων ἀτμὸν εἰς τὸν Περσιάνην ὅπως ἑνωθῇ μετ᾽ αὐτοῦ εἰς τὰς ἀνοικείους διακοινώσεις του πρὸς τὸν Οὐάϊς ἐνθαρρύνων τὸν Ὄθωνα νὰ ἀπορρίψῃ τὰς ἀπαιτήσεις ἡμῶν. Ὁ Θουβενὲλ ἔγραψε πρὸς τὸν Γάλλον ναύαρχον νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὰ μέτρα ἡμῶν, ἀλλ᾽ ὁ ναύαρχος ἔχων περισσοτέρας φρένας τοῦ διπλωμάτου τούτου, ἀπεποιήθη ἄνευ διαταγῶν ἐκ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως νὰ κάμῃ τοῦτο.... τινὲς ἐπιστολαὶ τοῦ Θουβενὲλ εἶνε ἀληθῶς γελοῖαι λ. χ. γράφει τὴν ἀπορίαν του ὅτι ὁ Πάρκερ εἶχε τὴν κενοδοξίαν νὰ κατακρατήσῃ ἓν ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Κυβερνήτου μιᾶς γαλλικῆς κορβέτας, ἥτις ἦτο ἐν Πειραιεῖ, εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ ἀτμοπλοίου. Εἰς ἄλλην πάλιν ἐπιστολήν του διαμαρτύρεται ἐναντίον ἡμῶν διότι λέγει ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρέπει ἀπὸ τὰ πρῶτα χρήματα νὰ πληρώσῃ τοὺς τόκους τῶν δανείων. Ἡ διαμαρτύρησις αὐτὴ ἀληθῶς εἶνε μία ἱλαροτραγῳδία. Οἱ Ἕλληνες ἐν τούτοις ἤρξαντο νὰ κατανοῶσιν τὴν ἀληθῆ θέσιν των δι᾽ ὃ ὅταν συνελάβομεν τὸν «Ὄθωνα» (ἀτμόπλοιον) εἶπον ὅτι πέρνομεν μεθ᾽ ἡμῶν ὄχι τὸν ἀληθῆ.... ἐὰν οἱ Γάλλοι εἶνε ἄλογοι καὶ θυμωμένοι τοὺς λυποῦμαι ἀλλὰ δικαιοσύνη τῶν ὑπηκόων ἡμῶν πρέπει ἀφεύκτως νὰ δοθῇ.

(Ἀκολουθεῖ) Ὁ Εἰλικρινής σας
ΠΑΛΜΕΡΣΤΩΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Μαρτίου. Ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου πιστεύει εἰς προσεχῆ ἀλλαγὴν τοῦ ὑπουργείου ἐν Τουρκίᾳ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2 Μαρτίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον	317,50
Γαλλικὸν 3 0[0	96,90
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	486.—
Δάνειον τουρκικὸν	18,90
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	25.22

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Αγγλικὰ πάγια	95.93
Νέον ρωσσικὸν	93.5[8
Ἑλληνικὸν 5 0[0	63 50
» 4 0[0	55,1[2
	96
Αἰγυπτιακὸν	77,1[8
Ἰταλικὴ ράντα	3,0[0
Προεξοφλητικὸς τόκος	

ΑΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

Τί ἦσαν καὶ τί εἶνε τὰ παιδιά μας.

Τὰ πλεῖστα ἐπιπολαίως ἀνατρέφονται ἄνευ ἀρχῶν, ἄνευ ἀρετῆς, ἄνευ ἀληθοῦς παιδείας, μήτε σθένος ἠθικόν, μήτε εὐρωστίαν σωματικήν, μήτε διαυγῆ διάνοιαν ἔχοντα. Πάντων τούτων στεροῦνται. εἶνε ἀσθενικὰ καὶ καχεκτικὰ παιδία. ἐστολισμέναι πλαγγόνες, ἰσχνὰ ἢ πλαδαρά, ὠχρὰ καὶ ἐξηντλημένα, ἄνευ παιδικῆς χάριτος, ἄνευ εὐθυμίας. Ἄλλοτε ἐγέλων ἢ ἔπαιζον ἐπιστρέφοντα φαιδρὰ καὶ ροδοκόκκινα ἐκ τῶν σχολείων, ὅπου τόσον τὰ ἐβασάνιζον, ἐνῷ τώρα ἐκ τῶν πολλῶν περιποιήσεων τῶν διδασκάλων, τῆς ὑπερβολικῆς τρυφερότητος τῶν μητέρων, οὐδὲν καλὸν προκύπτει· καθίστανται μικροὶ ἐγωϊσταί, ἀχάριστα καὶ ἀδιάφορα πρὸς τοὺς ἀενάως μεριμνῶντας γονεῖς των, οἵτινες ὅμως δὲν φροντίζουσι νὰ μάθωσι πόθεν τὸ κακόν, νὰ ἐννοήσωσι πόθεν ἡ ἐντελὴς ἀποτυχία. Καὶ τὰ ὀνόματα εἰσέτι ἤλλαξαν, ἀντὶ τῶν ὡραίων ἑλληνικῶν, ἔχομεν τὰ ἀηδῆ ὑποκοριστικά. ἀντὶ τῶν ἀφελῶν παιγνίων, τέρπονται εἰς τοὺς ὀλεθρίους χοροὺς τῶν παίδων, τοὺς λεγομένους (bals d'enfants), τοὺς τόσον ἐπικινδύνους, τοὺς διαφθείροντας ἐνωρὶς ἤθη χρηστὰ καὶ καρδίαν εὐγενῆ.

Εἶνε ἐντροπὴ νὰ ἀρνηθῶμεν ἐντελῶς τοὺς σεμνοὺς χορούς μας, τὰ λαμπρὰ ᾄσματά μας, τὴν θείαν γλῶσσάν μας, τὸ ἑλληνικὸν θέατρον μας, ἐν ἑνὶ λόγῳ πᾶν ἐθνικόν, ἐνῷ δὲ οἱ ξένοι πολὺ τὰ θαυμάζουν καὶ τὸ πᾶν μᾶς ὀφείλουν. ἡμεῖς τὰ ἀγνοοῦμεν ἢ τὰ περιφρονοῦμεν. Τοιούτους ἄνδρας καὶ τοιαύτας γυναῖκας ἂν διαπλάττωμεν, τί δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν εἰς τὸ μέλλον, τί δύναται ἡ προσφιλὴς πατρίς μας νὰ ἀναμένῃ. Ἐγὼ φρονῶ καὶ μετὰ θάρρους τὸ λέγω, ὅτι ἡ κυρία αἰτία τῆς διαφθορᾶς καὶ καχεξίας τῶν παίδων μας, εἶνε ἡ ἔλλειψις σεβασμοῦ πρὸς τὸν Θεόν, τὴν πατρίδα, τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους, δι᾽ ὃ εὐθυνόμεθα ἡμεῖς αἱ μητέρες. Λοιπὸν καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω ἂς ἀποτινάξωμεν τὴν νάρκην, ἂς ἀγαπήσωμεν θερμῶς πᾶν ἐθνικόν, ἂς σκληραγωγηθῶμεν πολύ, πρὸ πάντων ἂς συνετισθῶμεν ὅλαι καὶ τότε ὁ θεῖος ἑλληνισμὸς οὐδέποτε θὰ ἀπολεσθῇ, τοὐναντίον θὰ θριαμβεύσῃ, ἄλλως τίς οἶδεν ὑπὸ ποῖον νέον ζυγὸν θὰ περιέλθῃ ἡ ταλαίπωρος πατρίς μας!

ΑΝΤΩΝΙΝΑ

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ἡ Βερολίνειος ἐφημερὶς «Νοῦσνεν Ναχρίχτεν» τῆς 29 Φεβρουαρίου κατεσχέθη ἐπὶ τῇ ἀναδημοσιεύσει τοῦ κυρίου ἄρθρου τῶν «Καιρῶν» ἐνῷ ἐμέμφθησαν τὸν ἄρτι ἐκφωνηθέντα ἐν Βρανδεμβούργῳ αὐτοκρατορικὸν λόγον. Συζητοῦσα ταῦτα ἡ ἐφημερὶς «Φὼς» ἡ μᾶλλον εὐόπληπτος καὶ φιλελεύθερος τοῦ Βερολίνου ἐφημερὶς δημοσιεύει τὰ ἑξῆς:

«Ἐντὸς τῶν τριῶν τελευταίων ἡμερῶν τρία φύλλα κατεσχέθησαν ἐπὶ προσβολῇ πρὸς Μονάρχην. Τοῦτο οὐδόλως κολακεύει τὸ Γερμανικὸν ἔθνος. καὶ βεβαίως θὰ προξενήσῃ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ περίεργον ἐντύπωσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ ἀνεξαρτησίαν τοῦ τύπου. Ἐν τῇ μιᾷ περιπτώσει μέτριον ἐθνικοφιλελεύθερον φύλλον ἐγένετο θῦμα, ἐν ἄλλῃ δέ, εὑρέθη πλημμέλημα εἰς ἄρθρον, ὅπερ οὐδὲ κἂν τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοκράτορος ἐμνημόνευσε, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ προσβολὴ ἀποδίδεται εἰς τὴν ἀναδημοσίευσιν ἄρθρου τινὸς τῶν «Καιρῶν». Πρό τινων ἤδη ἐτῶν ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Σταυροῦ» κατεσχέθη, διότι περιεῖχε ἄρθρον τι ἐπὶ τῆς μοναρχικῆς ἀρχῆς, ὅπερ εἰς τὰς ἀρχὰς ἐφάνη ὡς ἔγκλημα καθοσιώσεως. Ταὐτοχρόνως δὲ ἡ καταδίωξις ἐπρόκειτο νὰ ἐπακολουθήσῃ.

«Ἀπολείπεται νὰ ἴδωμεν ἂν αἱ νῦν καταδιώξεις θὰ ἐνεργηθῶσι καλλίτερον. Θὰ εἶνε λυπηρὸν νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐν Γερμανίᾳ ὁ λαὸς δὲν δύναται νὰ ἐκφράσῃ ἐλευθέρως τὴν γνώμην του ἄνευ κινδύνου τιμωρίας. Ἐὰν ἡ δοξασία αὐτὴ ἐπικρατήσῃ τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων ἤθελον ταχέως παύσει ἔχοντα ἀξίαν τινα, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἤθελε μάθει νὰ ἀναγινώσκῃ τότε μεταξὺ τῶν γραμμῶν... Μεγάλοι ἡγεμόνες πάντοτε διεκρίθησαν ἐπὶ εὐγενεῖ προσοχῇ ἧς ἠξίουν τὰς γνώμας τῶν ἄλλων καὶ μάλιστα ὅτε ἦσαν ἀντιφατικαὶ πρὸς τὰς ἰδικάς των. Ἰωσὴφ ὁ Β΄. ποτὲ ἔγραψε.

«Ὅστις δήποτε εὐσυνειδήτως μέμφεται ἐμὲ ἢ τὰς πράξεις μου ἀποδεικνύει καλὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ μὲ διδάξῃ καὶ μὲ βελτιώσῃ. Ἐὰν οὕτω πράττων ἐπὶ στιγμὴν ἤθελε παρεκτραπῆ κατά τι ὡς πρὸς τὸν ὀφειλόμενον πρὸς με σεβασμὸν θέλω τὸν συγχωρεῖ. Θὰ ἦν συγχαρητηρίων ἀξία ἐὰν ἡ Γερμανικὴ Δίαιτα κατὰ προτίμησιν ἤθελε ἐπενέγκει τόσας μεταβολὰς ἐν τῷ ποινικῷ κώδικι ὅσαι ἤθελον ἐνισχύσει τὸ Στέμμα νὰ ἐπιδράσῃ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ φιλελευθέρου αὐτοκράτορος Ἰωσήφ.

Τότε δὲν θὰ ἦτο δυσχερὲς τὸ καθῆκον τοῦ δημοσίου κατηγόρου τὸ νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὰ τῶν ἐφημερίδων πάντοτε ὁσάκις ἤθελε λογικῶς ἢ ἀλόγως νομίσει, ὅτι προσβολὴ κατὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐγένετο. Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ θὰ ἦτο εὐγὴς ἔργον διὰ τὴν πατρίδα. Οὐδὲν ἐπιβλαβέστερον εἰς θρόνον ἢ ἡ διὰ τῆς βίας ἐπιβολὴ τῆς σιγῆς εἰς τὸ ἔθνος.»

Τοῦτο καλῶς ἐφαρμόζεται καὶ ὑπομιμνήσκει μίαν τῶν λαμπρῶν ρήσεων τοῦ Μακωλέυ «Τὸ νὰ ἀφαιρέσῃς ἑνὸς ἔθνους τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ὁμιλεῖν ἐστὶ τὸ ἴδιον ὡσεὶ νὰ ἀφαιρέσῃς τοῦ ὄρεος τὸ προαγγελτικὸν κρόταλισμα καὶ τοῦ ἀφήσῃς μόνον τὸ ἰοβόλον κέντρον. Ὅσον δ᾽ ἀφορᾷ τὸ ἀνωφελὲς τῆς καταδιώξεως τοῦ τύπου ἐν γένει περιώνυμός τις γάλλος ἐκδότης εἶπε ἰδὼν τὸ αὐτὸ ἔνταλμα. «Ἀ. τόσῳ τὸ καλλίτερον οἱ συγγραφεῖς θὰ ἀναγκασθῶσι νὰ ἀποκτήσωσι εὐφυΐαν.» Ἠνόει δὲ ὅτι ὁ κρύφιος σαρκασμὸς ἠδύνατο νὰ ἀσκηθῇ κατὰ Κυβερνήσεως ἴσως μᾶλλον ἀποτελεσματικῶς ἢ διὰ τῆς φλυάρου παρρησίας·

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Κατ᾽ εἰδήσεις ἐκ Ρώμης τῆς 1ης Μαρτίου ὁ Πάπας ἐδεξιώσατο τὸ Κολλέγιον τῶν Καρδιναλίων καὶ ἄλλας ἐπισημότητας, οἵτινες προσήνεγκον τὰ συγχαρητήριά των ἐπὶ τῇ ὀγδοηκοστῇ δευτέρᾳ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων του καὶ τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ ἐπετηρίδι τῆς στέψεώς του. Κυρίως ἡ 2 Μαρτίου ἦν ἐπέτειος αὐτῶν ἀλλὰ ἡ τελετὴ ἐγένετο τὴν Τρίτην διότι τὴν καθαρὰν Τετάρτην εἶνε ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς τεσσαρακοστῆς κατὰ τοὺς Δυτικούς.

Ὁ λόγος, ὃν ὁ Πάπας εἰς ἀπάντησιν εἶπεν περιεστρέφετο εἰς τὰς ἀδιαλείπτους ἐπὶ δεκατέσσαρα ἔτη προσπαθείας πρὸς διατήρησιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας. Εἶχε δὲ ὡς ἑξῆς.

«Ὁ Καρδινάλιος Μονακὸ λα Βαλέτα κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ ὡμίλησε περὶ Ἰννοκεντίου τοῦ Γ΄ εἰς μνήμην τοῦ ὁποίου ἀνήγειρε μαυσωλεῖον παρὰ τὸν Ἅγ. Ἰωάννην Λατεράν.

Τὸ μνημεῖον τοῦτο ἀνακαλεῖ δύο μεγάλας ἰδέας, αἵτινες ἦσαν αἱ κύριαι αὐτοῦ, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ Ἁγίου Τόπου καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἐπίτευξις τῶν ὁποίων ἐδήλωσεν, ὅτι μέχρι θανάτου γενήσεται. Εἰς ταῦτα ἀφωσιώθην κατὰ τὰ τελευταῖα δεκατέσσαρα ἔτη, μολονότι ἡ ἐπισυμβᾶσα μεταβολὴ ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ κατέστησε τὸ καθῆκον τοῦτον λίαν δυσχερές. Κατὰ τὸν αἰῶνα καθ᾽ ὃν ἔζησεν ὁ Ἰνοκέντιος ὁ Γ΄ ἐπεκράτει παράδοξον κρᾶμα ἀρετῆς καὶ ἐλαττωμάτων, ἀλλ᾽ ἡ ἐπικρατοῦσα ἐπήρεια ἦν τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τῆς πίστεως, ὅπερ ἐζωογόνει τὸν κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν ὀργανισμόν. Τὸ ἐναντίον ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπικρατεῖ, ὅπερ θρασύνει τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Παπισμοῦ, οὗτοι δὲ σφοδρὸν πόθον ἔχουσι τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ χριστιανικοῦ ὀνόματος.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ὑπάρχει ἰσχυρὸς λόγος νὰ ἐπιθυμῶμεν μεταβολὴν οὐχὶ βεβαίως ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρυφερὸν πολιτισμὸν καὶ τὰς ἐλιπεῖς γνώσεις τοῦ Μεσαίωνος, ἀλλ᾽ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰσχυρὰν πίστιν, ἥτις ἐνερριζώθη εἰς τὴν συνείδησιν τῶν λαῶν. Αὕτη μόνον θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν θεραπείαν τῶν φαύλων στοιχείων ἕνεκα τῶν ὁποίων τὰ ἔθνη πάσχουσι. Πρὸς πεῖσμα ἐν τούτοις πάντων. ἡ Ἐκκλησία κατέχει μυστικὸν ἀηττήτου ἰσχύος, ἣν ὁ κόσμος δὲν ἐννοεῖ, διότι δὲν παράγεται αὕτη ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Περιοριζόμενοι ἐν τῇ ἰσχύϊ ταύτῃ, θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν πορείαν ἡμῶν ἕτοιμοι νὰ θυσιάσωμεν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς δυσκόλου ἡμῶν ἀποστολῆς καὶ αὐτὰς τοῦ βίου ἡμῶν τὰς ἡμέρας ἃς εἴθε ὁ Θεὸς νὰ χορηγῇ εἰς ἡμᾶς». Εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου ὁ Πάπας ἀπέδωκε τὴν Ποντιφικὴν αὐτοῦ εὐλογίαν εἰς τοὺς Καρδιναλίους καὶ τοὺς λοιποὺς παρευρεθέντας.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΑ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργὸς ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα εἰργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ Βασιλέως.

×

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Χθὲς μ. μ. ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας ἐξῆλθον εἰς περίπατον ἐφ᾽ ἁμάξης ἀνοικτῆς, μεθ᾽ ὅλον τὸν ἄνεμον καὶ τὸν ἀφόρητον κονιορτόν.

×

ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΟΡΠΙΛΛΟΒΟΛΟΝ

Εἰς νεωτέραν συνεδρίασιν τῆς «Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου», ὁ βασιλόπαις Γεώργιος κατέθηκε τὴν ἔκθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης τοῦ τορπιλλοβόλου, ὅπερ πρόκειται νὰ ναυπηγηθῇ εἰς ἑλληνικὰ ναυπηγεῖα. Ἐπίσης κατέθηκε τὰ σχέδια τορπιλλοβόλου ὅπερ τῇ εἰσηγήσει τοῦ βασιλόπαιδος παρεσκεύασεν ὁ ναυπηγὸς κ. Ἀναστασίου. Ὁ βασιλόπαις Γεώργιος ἔχει πλήρη τὴν πεποίθησιν, ὅτι δύναται νὰ ὑπερπηδήσῃ ὅλας τὰς ὑπαρχούσας ἐνταῦθα δυσκολίας καὶ νὰ κατασκευάσῃ τορπιλλοβόλον ἐν Ἑλλάδι.

×

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΒΟΥΛΗΣ

Κατὰ τοὺς «Καιρούς», ὄντας εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν, ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς δύναται νὰ ἐπέλθῃ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διακοπῆς τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν, ἐάν, ὡς εἶνε πιθανόν, δὲν προσέλθωσιν εἰς

τὸ βουλευτήριον βουλευταὶ ἐπαρκεῖς πρὸς καταρτισμὸν ἀπαρτίας, ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀνακοινώσῃ ὅσα προπαρασκευάζει οἰκονομικὰ μέτρα καὶ νομοθετήματα.

×

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΛΟΠΗΣ ΣΑΜΙΟΥ

Οὐδὲν δυστυχῶς εἰσέτι ἀνεκαλύφθη ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς προχθεσινῆς μεγάλης κλοπῆς τοῦ ἀδαμαντοπωλείου τοῦ κ. Σαμίου ἐνεργουμένων ἀνακρίσεων. Ἐξακολουθεῖ ἡ ἐξέτασις τῶν ἀπὸ προχθὲς κρατουμένων ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ, πλὴν τῶν ὁποίων οὐδεὶς ἄλλος ἐπροσωποκρατήθη εἰσέτι, μολονότι οἱ δράσται τοῦ ἐγκλήματος ὑποτίθενται πολλοί, συμμορία ὅλη. Ἐνηργήθησαν καὶ ἔρευναί τινες εἰς δύο ἢ τρία μέρη, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Τὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης διεξάγει ὁ ἀνακριτὴς κ. Χαλκιόπουλος.

×

ΑΠΟΠΛΟΥΣ ΓΑΛΛ. ΣΤΟΛΟΥ

Ἐκ τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἀπέπλευσε χθὲς ὁ γαλλικὸς στόλος κατευθυνόμενος εἰς Σούδαν Κρήτης καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

×

ΣΙΤΟΦΟΡΑ ΠΛΟΙΑ

Κατέπλευσαν χθὲς εἰς Πειραιᾶ τρία ἱστιοφόρα μὲ φορτίον σίτου.

×

ΤΑ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ ΤΕΛΗ

Ἐκ Πατρῶν διεβιβάσθη πρὸς τὴν κυβέρνησιν τηλεγράφημα φέρον τὰς ὑπογραφὰς ὅλων σχεδὸν τῶν ἐκεῖ ἐμπόρων, παραπονουμένων κατὰ τοῦ διαδιδομένου κατ' αὐτὰς μέτρου τῆς κυβερνήσεως, ὅπως τὰ τελωνειακὰ τέλη εἰσπράττωνται εἰς χρυσόν, μέτρου μέλλοντος, κατ' αὐτούς, νὰ καταστρέψῃ τὸ ἐμπόριον, ἔτι δὲ νὰ ἐλαττώσῃ τὰς δημοσίας εἰσπράξεις.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ ἡ «Πρόνοια» τοῦ Πειραιῶς διὰ κυρίου ἄρθρου διερμηνεύει τὴν ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ τῆς γείτονος πόλεως παραχθεῖσαν ἀπελπιστικὴν συγκίνησιν.

×

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

Χθὲς ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ἀφοῦ παρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλέα ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Σικάγου ἐπιτροπὴ ὅπως ἐπισκεφθῇ καὶ ἄλλας πρωτευούσας καὶ προσκαλέσῃ καὶ ταύτας ἵνα λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ἀφοῦ ἔλαβε τὴν διαβεβαίωσιν παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ὅτι καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτὴν ἀποστέλλουσα πλὴν ἄλλων καὶ πλεῖστα ἐκμαγεῖα ἐκ τῶν ἀρχαίων ἀριστουργημάτων.

×

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ ΔΑΝΕΙΟΥ

Διὰ Βασ διατάγματος ἐνεκρίθη ἡ σύμβασις περὶ παρατάσεως τῆς ἐξοφλήσεως ὀφειλομένου ὑπολοίπου ἐκ τοῦ μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης συνωμολογημένου δανείου 50,000 λιρῶν στερλινῶν.

×

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Χθὲς τέλος πάντων κατωρθώθη νὰ συνεδριάσῃ τὸ Δημοτ. Συμβούλιον, ἂν καὶ κατὰ τὴν 8ην ὥραν, ἀπαυδήσας φαίνεται, εἷς τῶν κ. κ δημοτ. Συμβούλων, ἀπῆλθεν ματαιώσας τὴν ἀπαρτίαν. Οὐχ ἧττον κατὰ τὸ δίωρον ἢ τρίωρον διάστημα τῆς συνεδρίας συνεζητήθησαν πολλαὶ ἐκκρεμεῖς ἀπὸ πολλοῦ ὑποθέσεις μετὰ τὰς ὁποίας ἡ συζήτησις ἐστράφη πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν κ κ. Χὸρν καὶ Βιὰρ ὑποβληθείσας πρό τινος προτάσεις περὶ καταβρέγματος τῶν ὁδῶν καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ἀκαθαρσιῶν. Ἔγειναν δεκτοὶ ὅροι τινὲς τῶν προτάσεων τούτων, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συζήτησις ἀνεβλήθη διὰ τὴν σήμερον.

×

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΩΝ ΕΝ ΤΗΝΩ

Φόβος ἐπίκειται γενικῆς καταστροφῆς, γραφει ἡ «Ἠχὼ τῆς Τήνου, τῶν δημητριακῶν καρπῶν τῆς νήσου μας ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης ἀπὸ μηνῶν ἀνομβρίας. Ἐὰν ἐπί τινας ἀκόμη ἡμέρας ἐξακολουθήσῃ ἡ ξηρασία αὕτη, ἤδη μάλιστα ὅτε πνέει βόρειος ἄνεμος, ἄφευκτος θέλει εἶσθαι ἡ καταστροφὴ τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ μάλιστα τῶν πεδινῶν μερῶν τῆς νήσου μας, διότι εἰς τὰ ὀρεινὰ αὐτῆς μέρη κατέπεσεν ὀλίγη βροχὴ πρό τινων ἡμερῶν, ἥτις θὰ συντηρήσῃ ἐπί τινας ἡμέρας ἐν καλῇ καταστάσει τοὺς δημητριακοὺς καρπούς.

×

ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ἀπαγορεύει ἐν γένει εἰς ἅπαντας τοὺς ἁμαξηλάτας τῶν κάρρων καὶ τῶν φορτηγῶν ἁμαξῶν τοῦ νὰ τρέχωσιν ἀπὸ ρυτῆρος τοὺς ἵππους των καθήμενοι ἐπὶ τῶν κάρρων, τοὐναντίον δ' ὀφείλουσι νὰ σύρωσιν αὐτοὺς καὶ κρατῶσιν ἐκ τῶν χαλινῶν καὶ ὑποχρεοῖ πάντας τοὺς ὁδηγοῦντας ὀχήματα (ἁμάξας), ὁσάκις διέρχωνται τὰς ὁδοὺς Αἰόλου, Ἑρμοῦ, Σταδίου Ἀθηνᾶς καὶ πλατεῖαν Συντάγματος καὶ τὰς διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν τούτων, νὰ βαίνωσιν ἡσύχως (βάδην) καὶ οὐχὶ ὡς συνήθως τρέχουσι τοὺς ἵππους των· οἱ δὲ παραβάται συλλαμβανόμενοι ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐκτὸς τῆς ποιν. καταδιώξεως, θέλουσιν ὁδηγεῖσθαι εἰς τὴν ἀστυνομίανκαὶ ἐνεργεῖσθαι τἀνόμιμα.

×

ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ»

Ἐν Μεσολογγίῳ ἤρξατο ἐκδιδομένη ἐφημερὶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Δημοτικὴ Ἐκπαίδευσις», σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς παιδείας ἕνωσιν τῶν δημοδιδασκάλων, πρὸς οὓς πέμπεται δωρεάν, καὶ οὐδόλως ἀναμιγνυομένη ἐν τῇ πολιτικῇ. Ἐν ᾗ ἐποχῇ ἡ παρ' ἡμῖν κατωτάτη ἐκπαίδευσις καρκινοβατεῖ ἀληθῶς, μὴ κατανοηθείσης ἔτι ἐν Ἑλλάδι τῆς σπουδαίας αὐτῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς ὅλης ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς καθόλου μορφώσεως τῆς κοινωνίας, ἐνδεδειγμένη πράγματι ὑπῆρχεν ἡ ἀνάγκη μιᾶς τοιαύτης ἐφημερίδος, ἀποκλειστικῶς ἀφοσιουμένης εἰς τὸ θέμα τοῦ σκοποῦ αὐτῆς καὶ παρ' εἰδικῶν ἀνδρῶν ἀναπτυσσούσης πᾶν τὸ ἀφορῶν τὸν σπουδαῖον τοῦτον κλάδον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Ὡς δὲ καταφαίνεται ἐκ τῶν δύο ἤδη ἐκδοθέντων φύλλων αὐτῆς, ἡ ἐφημερὶς αὕτη θέλει ἀρκούντως ἀνταποκριθῇ πρὸς τὸν προορισμὸν ὃν ἔθετο καὶ χάριν τοῦ ὁποίου τῇ εὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς πλήρη εὐδοκίμησιν.

×

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ἐκτίθεται εἰς μειοληπτικὴν δημοπρασίαν ἡ προμήθεια χιλίων πεντακοσίων ἐκλογικῶν βιβλίων, ἤτοι ἑπτακοσίων πεντήκοντα πρωτοκόλλων ψηφοφορίας καὶ ἰσαρίθμων βιβλίων πράξεων τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Ἡ δημοπρασία, ἧς τὰ πρακτικὰ ὑπόκεινται εἰς ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐνεργηθησομένη ἐνταῦθα ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἄρχεται τῇ 6 Μαρτίου ε. ε. καὶ λήγει τῇ 8 τοῦ αὐτοῦ μηνός, κηρυσσομένη καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 10 ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας.

×

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΧΑΡΤΟΥ

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν συναγωνισμὸν ἡ προμήθεια τοῦ ἀναγκαιοῦντος χάρτου καὶ ἡ στάχωσις 150 εἰδικῶν ἐλέγχων, 100 μαθητολογίων, 800 βιβλίων ὑλικοῦ, 500 βιβλίων πιστοποιητικῶν σπουδῆς, 30 σωμάτων γεωγραφικῶν πινάκων, ὧν ἕκαστον ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ὑπὸ Ζαφειροπούλου ἐκδεδομένων τῆς ἑλληνικῆς Χερσονήσου, τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν δύο ἡμισφαιρίων, ἢ καὶ μεμονωμένων πινάκων τοῦ αὐτοῦ, ἤτοι τῆς ἑλληνικῆς Χερσονήσου ἢ τῆς Εὐρώπης πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων καὶ ἑλληνικῶν σχολείων. Καὶ ἡ μὲν προμήθεια τοῦ χάρτου καὶ κατασκευὴ τούτων θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν συμφωνιῶν, τοὺς κατατεθειμένους ἐν τῷ τμήματι τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ὁ δὲ συναγωνισμὸς διεξαχθήσεται ἐν τῷ αὐτῷ ὑπουργείῳ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν τῆς 23 Μαρτίου ἐ. ἔτους, ἡμέραν Δευτέραν, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ γενικοῦ γραμματέως καὶ τῶν τμηματαρχῶν τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ καθ' ἡμᾶς ὑπουργείου.

×

ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ ΜΥΣ

Ἕνεκα τῆς νέας ταύτης πληγῆς, ἥτις ἀνεφάνη ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ περὶ ἧς ἐγράψαμεν χθές, ἀναχωρεῖ δι' ἐκεῖ ὁ τμηματάρχης τῆς Γεωργίας κ. Γεννάδιος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Συνελήφθησαν ὁ ἐπὶ τραύματι κατηγορούμενος φυγόποινος Β. Ὀρφανὸς ὑπὸ τοῦ Σταθμάρχου Κρωπίας καὶ ὁ ἐπὶ κλοπῇ φυγόδικος Ἰω. Ζερβὸς ἢ Μοῦστος ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου κ. Ἀνδρέου.

Ὁ ποιμὴν Σταμ. Καπόλας ἐκ Καρύστα ἀφήρεσεν ἐκ τῆς κατὰ τὴν θέσιν Ραφίνην τῆς Κρωπίας τοῦ ἀρχιποιμένος Ἰω. Ἀναγν. Παπαϊωάννου 500 δρ. εἰς χαρτονομίσματα καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 1150 καὶ 345 συναλλάγματα καὶ ἐτράπη πρὸς ἄγνωστον διεύθυνσιν.

Ὁ Γ. Στυλιανάκης ἐφόνευσεν ἐν Γυθείῳ τὸν Δ. Γελαδινόν.

Ἐν Δωρίδι ὁ Ι. Κολοκύθας ἐτραυμάτισε τὸν Κ. Λοιδωρίκην.

Ἐν Καλάμῳ Λευκάδος ἐφονεύθη ὁ Γ. Μαυροειδῆς ὑπὸ τινοῦ ἄλλου.

Ὁ Ἰσραηλίτης Δαυὶδ Βαλαμέρας ἕνεκα οἰκογενειακῶν ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἀποκόπτων τὸν λαιμόν του διὰ ξηραφίου, ἀλλ' ἐσώθη προληφθεὶς ὑπὸ τῶν οἰκείων του.

Δωδεκαέτις κόρη, Παρασκευοῦλα Μπουραΐτου ὀνομαζομένη καὶ ὑπηρετοῦσα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Στέμματος, ἐγένετο χθὲς ἄφαντος.

Οἱ στρατιῶται τοῦ πυροβολικοῦ Πρωκοπάκος καὶ Παρασκευόπουλος κατεδίωκον χθὲς ξιφήρεις τοὺς πολίτας Π. Μακρῆν καὶ Θ. Τσαβάραν, ἀλλ' ἀνεχαιτίσθησαν ὑπὸ σπευσάντων κλητήρων.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ἡ σημαία τοῦ Ρήγα ἦτο τρίχρους μὲ τρεῖς σταυροὺς καὶ μὲ ρόπαλον. τὸ λευκὸν τῆς ἀθωότητος, τὸ κόκκινον τῆς σπαρτιατικῆς χλαμίδος, τὸ μέλαν τοῦ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θανάτου.

* *

Αἱ ὀκάδες αἱ ἐκ τῶν ἐρίων τῶν προβάτων κ' αἰγῶν ἐν Ἀγρινίῳ ἀνέρχονται κατ' ἔτος εἰς 120,000.

* *

Ὁ ἐτήσιος χόρτος τῶν θεριστικῶν λειβαδίων τοῦ Ἀγρινίου ὑπερβαίνει τὸ ἓν ἑκατομμύριον ὀκάδων.

* *

Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ χρυσοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀκρωτηρίου τῶν Ἀποικιῶν κατὰ τὸν Φεβρουάριον ἀνῆλθεν εἰς 291,000 λιρ. στερλ. ἀπέναντι 217,000 λιρ στερλ. τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους.

* *

Κυβικὸς ποὺς χιόνος προσφάτου ἀντιστοιχεῖ πρὸς 5 1)2 λίτρας καὶ δωδεκάκις ἔχει τὸν ὄγκον ἰσοβαροῦς ὕδατος.

* *

Πολλὰ συγχωροῦμεν εἰς ὅσους μᾶς θαυμάζουν.

* *

Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας ἐσχάτως διέταξε νὰ φυτευθῶσιν 50,000 ροδαῖ περὶ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Χάϊν, ὅστις θὰ ἱδρυθῇ ἐπὶ βράχου 2,000 ποδῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

* *

Πολλοὶ νομίζουν ὅτι ὑψώθησαν ἐν ᾧ ἁπλῶς ἀνῆλθον.

* *

Λέγεται ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐν Μεξικῷ ὄρος ἐκ πολυτίμου λίθου καλουμένου ὄνυξ, περίπου 30 μίλια μακρὰν τοῦ Ἐλ Πάσω, εἶνε ποιότητος ἐκλεκτῆς, καλλιτεχνικὸν καὶ φιλοκάλως κεχαραγμένον ποικιλοχρόως κατὰ μῆκος τῆς κορυφῆς. Οἱ λιθοτόμοι κόπτοντες αὐτὸ κατὰ πλάκας πωλοῦσιν αὐτοὺς ὡς τοὺς κοινοὺς λίθους.

* *

Φιλοφροσύνη εἶνε ἡ ἀνταλλαγὴ δύο ἐνοχλήσεων.

* *

Ἐκ τοῦ ἐλαίου τοῦ παραγομένου ἐκ τῶν πυρήνων τῶν σταφυλῶν θὰ ἀναπτυχθῇ νέα ὅσον οὔπω βιομηχανία.

* *

Ὁ ἀγαπῶν τοὺς κόλακας ἀγαπᾷ τοὺς ἐχθροὺς του.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδή τινες τῶν ἐνταῦθα κ. συνδρομητῶν μας παρεπονέθησαν, ὅτι δὲν λαμβάνουσι τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα» παρακαλοῦνται πάντες οἱ κ. συνδρομηταὶ καθὼς καὶ οἱ μὴ συνδρομηταὶ οἱ ἀνέκαθεν λαμβάνοντες δωρεὰν τὸ φύλλον, ὅπως εἰδοποιῶσι αὐθημερὸν ἡμᾶς ὁσάκις ἡ διανομὴ τοῦ φύλλου δὲν γίνεται τακτική.

ΦΟΙΤΗΤΗΣ τῆς Φιλολογίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν.

114 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ — ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.
Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

(συνέχεια).

Πλεκτάναι καὶ ἀπόκρυφα

— Νὰ ὑπακούσω εἰς τὴν μεγαλειότητά σας ἐτονθόρυσεν τότε οὗτος. Μετ' ὀλίγον παρέδωσε τὸ ὁπλοστάσιον καὶ ὡδήγησε τὰ τάγματά του πλησίον τῆς Κζαρίνας. Ὅλα ταῦτα ἔλαβον χώραν ἐντὸς δύο καὶ μόνον ὡρῶν. Ἐβαδίσαμεν τότε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Καζὰν, τὸ πλῆθος ζητωκραυγάζον μᾶς ἠκολούθει. τὰ σώματά μας ἐπολλαπλασιάζοντο, καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Νοβογωρὼδ ἐνδεδυμένος τὰ ἱερά του ἄμφια μᾶς ὑπεδέχθη εἰς τὴν θύραν, καὶ ἡ φίλη μου ἐστέφθη Αἰκατερίνη Β'. πασῶν τῶν ρωσσιῶν, ὁ υἱὸς της Παῦλος Πέτροβιτζ διάδοχος αὐτῆς εἰς τὸν θρόνον.

Μετὰ τὴν τελετὴν ἀπήλθομεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς Ἐλισσάβετ, μία βολὴ δὲν εἶχε ριφθῇ ἔτι, τὰ πάντα μᾶς ἐβοήθουν, μόνον ὁ πρίγκιψ Γεώργιος τοῦ Ὁλστάϊν θεῖος τοῦ Πέτρου ἐτόλμησε μὲ ὀλίγους νὰ ζητήσῃ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πορείαν μας πλὴν περικυκλώσαντες τοῦτον τὸν ἠναγκάσαμεν νὰ παραδοθῇ.

Ἀγνοοῦμεν τὰ γινόμενα διέκοψε μετ' ἀγανακτήσεως ἡ κόμισσα Βοροντζὼφ, ὡς νὰ ἤμεθα εἰς τὰ ἄλλα πέρατα τῆς Ρωσσίας.

Τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἑσπέραν διεσκεδάζαμεν εὐθύμως εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Ὀραγιεμπῶν, ὅπερ δὲ περιεργότατον οὐδεὶς ἐφρόντισε νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ ταῦτα. μόνον ὁ κουρεὺς τοῦ αὐτοκράτορος ὁ κ. Βρεσσὰν γάλλος τὸ γένος ἔπεμψεν ἕνα ὑπηρέτην του μὲ μίαν ἐπιστολήν, ἵνα τὴν ἐγχειρίσῃ ἰδιοχείρως πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, πλὴν ταύτην δὲν ἔλαβεν ὁ Πέτρος εἰμὴ τὴν ἐπαύριον.

— Ὅλος ὁ στρατὸς τῆς Αἰκατερίνης μόλις ἦτο 15,000 στρατιῶται, ἐξηκολούθησεν ὁ κόμης Ὀρλὼφ. ὁ συνταγματάρχης Ἀλξοριὼφ μὲ τὰ τάγματά του, δὲν ἦλθεν ἢ τὴν ἐπαύριον ὅταν ὁ κόμης Πανίνης λαβὼν τὸν Παῦλον εἰς τὰς ἀγκάλας του τὸν ἐπαρρησίασεν εἰς τὸ ἐκ τοῦ ἐξώστου ζητωκραυγάζον πλῆθος. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡμέρας ἡ αὐτοκράτειρα φέρουσα τὸ παράσημον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ ἐνδεδυμένη τὴν στολὴν τῶν σωματοφυλάκων, ἥν τινα ἐδανείσθη ἀπὸ νέον τινὰ ἀξιωματικὸν τὸν Ταλιτζῖν μὲ γυμνὸν τὸ ξῖφος εἰς τὴν χεῖρα ἀπεφάσισε νὰ διέλθῃ τὰς ὁδούς ... Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, εἷς ὑψηλὸς καὶ ὡραῖος δραγὼν μόλις δεκαεξαετὴς ἐγκαταλείπων τὴν γραμμήν του καὶ διασχίσας τὰ πλήθη καλπάζων ἕνα λαμπρὸν ἵππον προσεγγίζει τὴν Αἰκατερίνην.

— Κυρία, φωνάζει, παρατηρῶ ὅτι δὲν ἔχετε θηκάριον ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς προσφέρω τὸ ἰδικόν μου . . . καὶ λύσας ἐκ τῆς μέσης του τοὺς ἀργυροῦς αὐτοῦ τελαμῶνας, παρακαλῶ καταδεχθῆτε νὰ περιζωθῆτε τοῦτο προσέθεσεν. Ἡ Αἰκατερίνη τὸν εὐχαρίστησε καὶ ἐζώθη τοῦτο, ρίψασα δὲ συγχρόνως τὰ διαπεραστικὰ αὐτῆς ὄμματα ἐπὶ τοῦ λευκοτάτου μείρακος ὅστις ἐπιδεξίως ἵππευεν καὶ οὗ τινος ὁ ἵππος συνειθισμένος εἰς τὴν γραμμὴν τῆς ἴλης δὲν ἤθελε νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὸ πλάγιον τῆς Αἰκατερίνης, στρέψασα μ' εἶπεν, Γρηγόριε λάβε τὸ ὄνομά του, πρέπει νὰ ἀνταμειφθῇ οὗτος ἀνθυπασπιστής ... τίς τὸ πιστεύει ! οὗτος εἶνε ὁ νῦν παντοδύναμος ὁ κόμης Ποτέμκης καὶ ἐγὼ ὁ βλὰξ ἐστάθην τὸ ὄργανον τῆς ἀνυψώσεως ... ἐνθυμεῖσθε τὴν περίστασιν ταύτην πριγκίπισσα.

— Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ μὴν τὴν ἐνθυμοῦμαι ; Οὐσάρου στολὴν φέρουσα κἀγὼ ἔφιππος δὲν ἤμην εἰς τὸ πλάγιον τῆς Αἰκατερίνης ; ὑπερηφάνως ἀπεκρίθη ἡ πριγκίπισσα Δασκὼφ ... ὁ ὄχλος μαινόμενος ἐνθυμοῦμαι πανταχόθεν ἐφώναζεν ἰδοὺ αἱ ἀμαζῶναι τῆς Ρωσσίας, ὅθεν διηρχόμεθα τὰ πλήθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ μᾶς ἐδέχοντο.

— Ὀφείλετε τὴν ἐπιτυχίαν σας μετὰ πικρίας διέκοψεν ἡ κόμισσα Βοροντζὼφ εἰς τὴν τυφλὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Πέτρου πρὸς τὸν στρατόν ... ἐνόμιζεν ὅτι τοιαύτην ἀφοσίωσιν εἶχεν ὁ στρατὸς πρὸς τοῦτον, ὥστε εἰς τῶν ἀξιωματικῶν μίαν ἡμέραν πρὶν ἐζήτησε νὰ ὁμιλήσῃ τοῦ Κζάρου διὰ τὴν συνωμοσίαν σας καὶ οὗτος τὸν ἔρριψε πάραυτα εἰς τὰ δεσμὰ ὡς σκανδαλοποιόν . . . τὸν ἐπαρακάλεσα πολὺ νὰ τὸν ἐξετάσωμεν πλὴν ἐπειδὴ τὴν ἐπαύριον τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐμέλλομεν νὰ ἑορτάσωμεν τὴν τελετὴν εἰς τὸ Πετερσχὼφ, καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπρόκειτο νὰ διαζεύξῃ τὴν Αἰκατερίνην καὶ νὰ νυμφευθῇ ἐμέ, ἀνεχωρήσαμεν οἱ δύο μας ἐπὶ ἑνὸς ὀχήματος διὰ Πετερσχὼφ παρακολουθούμενοι ὑπὸ πλείστων ἄλλων ἁμαξῶν.

Ὁ γενικὸς ὑπασπιστὴς Γκούδοβιτζ εἶχεν ἀπέλθει πρὶν ἡμῶν πρὸ μιᾶς ὥρας διὰ τὴν προετοιμασίαν, πλὴν συναπαντήσας τὸν Ἰσμαλόβιτζ ἕνα τῶν διαγγελέων τῆς Αἰκατερίνης παρὰ τούτου ἐπληροφορήθη τὰ διατρέχοντα ἐν Πετρουπόλει. Στρέφει τότε τὸν ἵππον του, τὸν θέτει εἰς μέγα τάχος καὶ μακρόθεν ἅμα εἶδε τὴν ἅμαξάν μας κράζει πρὸς τὸν ἡνίοχον τοῦ Κζάρου· στῆθι ..... στῆθι....

— Εἶσαι τρελλὸς Γκούδοβιτζ..... ἐτρελλάθης Γκούδοβιτζ, φωνάζει ὁ Πέτρος. Ἀλλὰ μόλις οὗτος ἤρξατο νὰ διηγῆται τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὠχρὸς ὁ Πέτρος φοβηθεὶς ὅτι ἡ εἴδησις ἤθελε πέσει ὡς κεραυνὸς ἐπ' ἐμοῦ καταβαίνει τῆς ἁμάξης καὶ τὸν λαμβάνει κατὰ μέρος ὅπως τελειώσῃ τὴν διήγησίν του.

Μ' ἐγκατέλειψε τότε ὁ Πέτρος μὲ τὰς λοιπὰς κυρίας ἀναβὰς μόνος ἐπὶ τῆς ἁμάξης.διὰ μεγάλου δὲ τάχους διηυθύνθη εἰς τὸ Πετερσχὼφ, ὅπου ὀφθαλμοφανῶς ἐβεβαιώθη τῆς Αἰκατερίνης τὴν φυγήν.

Μετὰ μίαν ὥραν ἐφθάσαμεν καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ· ὁ δυστυχὴς Πέτρος ἅμα μὲ εἶδε μετ' ὀργῆς ἀναμίκτου φόβου καὶ ἀπελπισίας κράζει πρός με ὡς νὰ ἤμην ἡ αἴτιος τῆς φυγῆς της.

— Ρωμανόβνα τώρα μὲ πιστεύεις; ἡ Αἰκατερίνη τὸ ἔσκασε. Δὲν σὲ τὸ εἶπα πολλάκις ὅτι εἶνε ἱκανὴ διὰ κάθε τι;(α) ἐνῷ δὲ δὲν ἐγνώριζε τί καὶ ποῖον πλέον ἄνθρωπον νὰ ἐμπιστευθῇ ποῦ νὰ στρέψῃ τὴν κεφαλήν του, ἵστατο τεταραγμένος μὴ ἀκούων τί τοῦ ἔλεγα ἐγὼ καὶ οἱ ἄλλοι ἔφθασε καὶ ὁ ὑπηρέτης τοῦ κουρέως Βρεσσὰν μὲ τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνου. Ὁ Κζάρος τὴν ἀπεσφράγισε βιαίως καὶ ἤρχισε νὰ τὴν ἀναγινώσκῃ ὑψηλοφώνως ἐνώπιον ὅλων μας.

Ἐν ταύτῃ περιείχοντο τὰ ὀνόματα τῶν ταγμάτων τῶν βοηθησάντων τὴν Αἰκατερίνην καὶ ἡ στέψις της εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Καζὰν .... Μὲ ἔδωσε τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐκαλύφθη ἀθυμίας περισσότερον ἢ ὅλοι ἡμεῖς.... ἦτο χειρότερος τῶν ἰδίων γυναικῶν .... παρεκίνησα τότε τὸν θεῖόν μου τὸν ἀρχικαγκελάριον νὰ τρέξῃ πρὸς τὴν Αἰκατερίνην ἂν καὶ ἐκινδύνευε τὴν ζωήν του καὶ νὰ τὴν νουθετήσῃ νὰ παραιτηθῇ ἐκ τοῦ ἐπικινδύνου σχεδίου της.

— Ὅταν ἤκουσα τὸνὑπηρέτην πλησιάζοντα ἐνῷ ἐκαθήμηνμετὰ τῆςΑἰκατερίνης διέκοψεν ἡπριγκίπισσα Δασκὼφ νὰ εἰπῇ κυρία ὁ ἀρχικαγκελάριος κόμης Βοροντζὼφ ἐπιθυμεῖ ἐκ μέρους τοῦ Πέτρου συζύγου σας νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ τὸ ὁμολογῶ ἔχασα τὴν ἀναπνοήν μου ἔγεινα ψυχρὰ ἐξ αἱμωδιάσεως, ἐνόμιζον ὅτι ἤθελον πέσει λιποθυμημένη.... ἠγέρθην νὰ ἐξέλθω.

— Τί ἔπαθες Μάσιγκα.... μὴ φοβεῖσαι διὰ τὸ ἐλάχιστον.... μὴ φύγῃς μὲ λέγει ἡ Αἰκατερίνη λαμβάνουσά με ἀπὸ τὸν βραχίονα φιλικῶς.

— Εἰσερχόμενος ὁ θεῖός μου ἔρριψε τὰ βλέμματα τοῦ Μίνωος ἐπ' ἐμοῦ εἶτα προσποιούμενος ὅτι δὲν μὲ γνωρίζει ἐπλησίασε τὴν αὐτοκράτειραν, ἤρξατο νὰ ἐξαντλῇ τὴν λογικὴν καὶ ρητορικήν του μετὰ τόλμης τὴν ὁποίαν μόνον εἷς πατήρ μου ἠδύνατο νὰ λάβῃ ὅπως τὴν πείσῃ.

«Κυρία αὐστηρῶς ἔκραξεν, δύνασθε μικρὸν νὰ ἐπιτύχητε, ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία ὑμῶν δὲν θέλει εἶσθαι μεγάλης διαρκείας.... πῶς δύνασθε νὰ ἐμπιστευθῆτε εἰς τὸν τυφλὸν ζῆλον τῶν ἀφρόνων φίλων σας; πῶς διὰ νὰ βασιλεύσητε μίαν στιγμὴν μὲ τούτους, ζητεῖτε νὰ κάμητε ἀκούσιον ἐχθρὸν τὸν σύζυγόν σας ; Διατί ἐλάβετε τὰ ὅπλα κατὰ τούτου ὅστις τὰ πάντα σᾶς ἐπέτρεπεν, καὶ ἐξ οὗ τὰ πάντα ἂν ὁ ἔξοχος νοῦς ὑμῶν ἐπεθύμει ἠδύνασθε νὰ ἀπολαύσητε ; Νομίζετε ὅτι τὰ συντάγματα τῶν σωματοφυλάκων εἶνε ὅλοι οἱ στρατοὶ τοῦ Κζάρου ; ἀγνοεῖτε ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Πετρουπόλεως δὲν εἶνε ἢ ἡ ἐλαχίστη τῆς αὐτοκρατορίας μερίς ;»

Ἡ Αἰκατερίνη πλαγίως ρίπτουσα ὄμματα πρός με ἐρωτηματικὰ πράως καὶ φλεγματικῶς ὡς τὸν ἔχοντα πλέον ὑπερβεβαίαν εἰς τὴν παλάμην τὸ ὅτι ἐπεθύμει τοῦ εἶπεν· «Δὲν παρατηρεῖτε ἀρχικαγγελάριε, ὅτι δὲν εἶμαι ἡ αἰτία καὶ ὅτι ἀναγκάζομαι νὰ ἀκολουθήσω τοῦ Ἔθνους τὴν ἐπιθυμίαν.»

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τῳόντι τὰ ὑπὸ τὰ παράθυρα πλήθη μαθόντα τὴν ἄφιξιν τοῦ θείου μου ἐσύριζον τοῦτον καὶ ἐζητωκραύγαζον διὰ τὴν Αἰκατερίνην. Ἔπρεπε καὶ τὴν τιμὴν τῆς οἰκογενείας ἡμῶν νὰ θυσιάσω ὡς ἐθυσίασα καὶ τὴν ἰδικήν μου εἰς τὴν φιλίαν διὰ τὴν ἀχάριστον ταύτην γυναῖκα.

Ἔπεσα εἰς τοὺς πόδας τοῦ θείου μου καὶ ἤρχισα νὰ τὸν παρακαλῶ νὰ ὁρκισθῇ πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν συγχρόνως παριστῶν πρὸς τοῦτον τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διέτρεχε μεταξὺ τῶν ἄλλων συνωμοτῶν Τίς τὸ πιστεύει ὁ ἀρχικαγκελάριος ἐγκαταλείψας τὸν Πέτρον ἔλαβε τὸν ὅρκον πρὸς τὴν Αἰκατερίνην. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἐγὼ δὲ δι' ἀσφάλειάν του, παρεκάλεσα τὴν φίλην μου, ὅπως τὸν θέσῃ ὑπὸ κράτησιν. ἵνα μὴ φανῇ εἰς τοῦ κόσμου τὰ ὄμματα ἀληθὴς προδότης ὁ ἀρχικαγκελάριος.

— Ἡ εἴδησις τῆς φυλακίσεως τοῦ ἀρχικαγκελαρίου, Μάσιγγα, μᾶς.ἔρριψεν εἰς πανικὸν φόβον,ἡ κόμισσα Βοροντζὼφ εἶπεν....μάλιστα ὁ φόβος μας ἔγεινε μεγαλήτερος, διότι κάποιος διέδωσεν, ἐβαδίζετε ὅτι ἐναντίον μας μὲ ἑκατὸ χιλιάδας στρατοῦ εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους Πετρουπόλεως. Ὁ Πέτρος τότε ἔκραξε τὸν γέροντα στρατηγὸν Μούνηχ καὶ τὸν ἠρώτησε τί νὰ πράξωμεν.

«Κζάρε,τοῦ εἶπεν ὁ γέρων στρατηγὸς μετὰ σταθερότητος τὰ στρατεύματά σου ἤρχισαν νὰ φθάνουν πανταχόθεν,τεθῶμεν ἐπὶ κεφαλῆς των καὶ βαδίσωμεν πάραυτα εἰς Πετρούπολιν. Ἔχετε ἔτι πολλοὺς φίλους ἐκεῖ,ἅμα φανῆτε θὰ ὁπλισθῶσι διὰ νὰ σᾶς ὑπερασπισθῶσιν. Οἱ πλεῖστοι τῶν σωματοφυλάκων δὲν εἶνε ἢ ἐξηπατημένοι, οἵτινες ἅμα σὲ ἴδουν θὰ μεταβοῦν ἐν ἀκαρεῖ ὑπὸ τὴν σημαίαν σου. Ἄλλως τε ἂν ἔλθωμεν εἰς χεῖρας ἔστε βέβαιος, ὅτι οἱ ἀντάρται δὲν θὰ μᾶς φιλονικήσουν ποτὲ πολλὴν ὥραν τὴν νίκην.»

— Οὕτω ἦτο, διέκοψεν ὁ ἄχρι τοῦ νῦν σιωπῶν Ἀλέξιος. Ὁ Κζάρος ἠδύνατο νὰ συγκεντρώσῃ τριάκοντα χιλιάδας στρατὸν εἰς ἔλασσον τῶν δύο ἡμερῶν ἂν ἐδείκνυε πλειοτέραν σταθερότητα καὶ ἂν δὲν ἐπηρεάζετο ἐκ τῶν ὑμετέρων φόβων κυρία Ρομανόβνα.... ἂς αἰτιᾶται ὑμᾶς μόνην καὶ ὄχι τὴν Αἰκατερίνην.

— Βεβαίως τὸ ἥμισυ τῶν δυστυχιῶν τοῦ δυστυχοῦς Πέτρου πρέπει νὰ πέσῃ ἐπ' ἐμοῦ τώρα. Καὶ ὅμως εὐχαρίστως ἤθελον σήμερον ἀναδεχθῇ ὄχι τὸ ἥμισυ, ἀλλὰ τὸ ὅλον ἂν ἐγνώριζον ὁποῖον τραγικὸν τέλος ἔμελλε νὰ λάβῃ ὁ Πέτρος σχεδὸν μετὰ δακρύων, εἶπεν ἡ κόμισσα Βοροντζὼφ.

Δὲν εἶνε τόπος ἐνταῦθα, ἂν προσβληθῶμεν πολλὴν ὥραν νὰ κρατήσωμεν τὴν ἄμυναν....καταφύγωμεν εἰς τὸ Κρονστὰνδ πρὸς τὸν στόλον μας...... ἔκραξεν ὁ γέρων Μούνηχ, ὅταν εἶδεν, ὅτι ὁ Πέτρος δὲν ἠκολούθει τὴν ἄλλην του συμβουλήν.

Ἐξηκολούθησεν ἡ κόμισσα καὶ τὴν ἰδέαν ταύτην ὄχι μόνον ἐγὼ ὑπεστήριξα, ἀλλὰ καὶ ἅπαντες οἱ μείναντες πιστοὶ πρὸς τὸν Κζάρον.

Ὁ Πέτρος ἐξαπέστειλε ἐν τῷ ἅμα τὸν στρατηγὸν Λιεβὲρς νὰ κάμῃ τοῦ Κρονστὰνδ κατοχήν. Μετά τινας ὥρας ὁ Λιεβὲρς ἔπεμψεν ἕνα τῶν ὑπασπιστῶν του νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ, ὅτι οἵ τε ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ναῦται τὸν ὑπεδέχθησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὁρκισθέντος πίστιν πρὸς τὸν Κζάρον. Ἐπεριμένομεν μετ' ἀνησυχίας καὶ παλμῶν καρδίαςτὸν ἀπεσταλμένοντοῦτον καὶ ὅταν ἔφθασε,ὁ ἥλιος ἐνομίσαμεν, ὅτι ἐπανέλαμψε καὶ ἤρχετο νὰ διαλύσῃ τὰ τοσαῦτα πυκνὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας νέφη. Ἄνευ ἀναβολῆς χρόνου ἐπεβιβάσθημεν ἐντὸς τῶν δύο αὐτοκρατορικῶν ἡμιόλων καὶ ἐγκαταλείψαμεν τὰ ἀνάκτορα τοῦ Πέτερσχωφ καταπλεύσαντες τὴν Νέβαν εἰς τὴν σκιόφωτον λαμπρὰν τοῦ Ἰουλίου νύκτα.... Ὁ Πέτρος διετήρει τώρα γαλήνιον σιγήν, ἅπαξ μόνον διακόψας ταύτην καὶ ἀποτανθεὶς πρὸς τὸν στρατηγὸν Μουνήχιον. Ἀρίστη εἶνε ἡ ἰδέα σου αὕτη στρατηγὲ νὰ λάβωμεν κατοχὴν τοῦ Κρονστάνδ· δυνάμεθα ἐντεῦθεν νὰ κανονοβολίσωμεν τὴν Πετρούπολιν· ἡ δὲ Αἰκατερίνη, ἥτις τόσον εἶνε μισητὴ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Μόσχας πρέπει νὰ θεμελειώσῃ νέαν πρωτεύουσαν, ἂν ὄχι καὶ νέον κράτος.

Προσεγγίζομεν τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸν λιμένα τοῦ φρουρίου τούτου, ὅταν ἠκούσθη βροντωδῶς ἡ φωνὴ τοῦ σκοποῦ-Τίς εἶ-ὁ αὐτοκράτωρ,ἀποκρίνεται εἷς ἐκ τῶν ναυτῶν τῆς ἡμιόλου μας.—Δὲν ὑπάρχει πλέον αὐτοκράτωρ ἀποκρίνεται ὁ σκοπός.

Οἱ λόγοι οὗτοι μᾶς ἔρριψαν εἰς φόβον καὶ ταραχήν. Ἐφοβήθημεν ὅτι ὑπῆρχε προδοσία καὶ ὅτι αὐτομόλως ἠρχόμεθα εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν μας. — Τί δὲν μὲ γνωρίζεις ; κράζει ὀργίλως ὁ Πέτρος ὅστις ὠρθώθη καὶ ἀνοίξας τὸ ἱμάτιόν του ἔδειξε πρὸς τὸν σκοπὸν τὰ παράσημά του.

— Ὄχι ἠκούσθησαν ἐν τῷ ἅμα τότε χίλιαι φωναί· δὲν ἀναγνωρίζομεν πλέον αὐτοκράτορα.... ζήτω ἡ Αἰκατερίνη....Κζάρε σὲ νουθετῶ προσέθεσε τότε μία γνωστὴ φωνή, ἥτις δὲν ἦτο ἄλλη ἢ τοῦ ναυάρχου Ταλιτζίνη σὲ νουθετῶ νὰ ἀπομακρυνθῇς, διότι θὰ βυθίσω ἐν τῷ ἅμα τὴν ἡμίολόν σου.... Φαντάσθητι τὸν τρόμον τῶν γυναικῶν πρὸ πάντων ἡ κόμισσα Βρους καὶ κυρία Ζαγκρέσκη ἔρρηξαν ὀξυτάτας φωνὰς ὡς νὰ ἐβυθίζετο ἤδη ἡ ἡμίολος. Τότε ὁ ἀνδρεῖος Γκουδοβιτζ δράττων ἕνα τῶν σιδηρῶν κρίκων τῆς προκυμαίας «λάβετε τὴν χεῖρα μου λέγει τοῦ Πέτρου χαμηλοφώνως καὶ ἀμφότεροι πηδήσωμεν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ νὰ πυροβολήσῃ ἐπάνω σας καὶ τὸ Κρονστὰνδ εἶνε ἔτι ἰδικόν μας... Ὁ στρατηγὸς Μούνηχ παρακινεῖ τὸ αὐτό, πλὴν ὁ φόβος ἐκυρίευσε τὰ μέλη τοῦ ἀτυχοῦς Πέτρου. τὰ νεῦρα τούτου παρέλυσαν, καταπτοημένος καὶ σχεδὸν τρέμων κατέβη εἰς τὸν θάλαμον τῆς ἡμιόλου, ὅπου εὑρίσκοντο καὶ αἱ λοιπαὶ κυρίαι.

Ἀπεμακρύνθημεν τοῦ Κρονστάνδ.ὅπερ εἶχε πέσει διὰ τοῦ μᾶλλον πανούργου καὶ τρομεροῦ τρόπου μόνον πρὸ ὡρῶν ὀλιγίστων εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τοῦ Κζάρου. Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ οὐδεὶς ἐκείνων κατ' ἀρχὰς ἐνθυμήθη τὸ φρούριον τοῦτο· αἴφνης τὴν ἐπαύριον τὶς ποιεῖ μνείαν τῆς ἰσχυρᾶς ταύτης τοποθεσίας· ὁ ναύαρ-

('Ακολουθεῖ)

(α) Καστέρας τόμ. Α' σελ. 149.

114

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ
ΗΤΟΙ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ
Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Ὁ λόγος τῆς τιμῆς.

Ὁ Σὶρ Βαρθόλδος ἦτο ἡλικίας ἑβδομήκοντα ἐτῶν, ἀνὴρ χιονώδης τὰς τρίχας, μᾶλλον ἰσχνὸς καὶ φέρων τὴν ἡλικίαν βαρυτάτην ἐπὶ τῶν νώτων του.

— Ἤκουσα τοσαῦτα περὶ τοῦ φιλελληνισμοῦ ὑμῶν κύριε βαρόνε, ὥστε ἐπεθύμησα ἄκρως νὰ γνωρίσω ὑμᾶς προσωπικῶς, εἶπεν ὁ κ. Σκοπελίδης ὅστις δὲν ἐβράδυνε ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ψυχρὰν ὑποδοχὴν πλὴν ὅστις ἀπέδιδε ταύτην μᾶλλον εἰς τὸ βαθὺ γῆρας τοῦ Σὶρ Βαρθόλδου.

— Φιλελληνισμοῦ μου!... συγγνώμην! πρὸ πολλῶν ἐτῶν οὗτος ἀπέδρασεν ἐκ τῆς καρδίας μου, κύριε ἱππότα ἡ Ἑλλὰς διέψευσε πάντων ἡμῶν τὰς προσδοκίας, εἶπεν ὁ βαρῶνος καὶ ἐκ τῶν χειλέων του συγχρόνως διῆλθε στιγμιαῖον σαρκαστικὸν μειδίαμα.

— Ἄκρως λυποῦμαι διὰ τοῦτο κύριε βαρόνε! ἀλλὰ τάχα πρέπει μία ὁλόκληρος φυλὴ ν' ἀπολέσῃ τὰς συμπαθείας ὑμῶν διὰ τὰ πολιτικὰ παραπτώματα τινῶν.... πολλὰ ὀλίγων. Εἶπεν ὁ κ. Σκοπελίδης δίδων εἰς τὴν φυσιογνωμίαν του τὴν μᾶλλον ὑπήκοον καὶ προσηνῆ ἔκφρασιν.

— Πολλὰ ὀλίγων! φαίνεταί μοι ὡς ὁλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ νὰ ἁμιλλᾶται νὰ ὑπερβῇ πάσας τὰς κακίας των προγόνων της..... οὔτε κἂν τὴν φυσικὴν εὐφυΐαν ἐκείνων δεικνύετε, ἐγείνατε ὄργανα τῆς μᾶλλον δεσποτικῆς δυνάμεως... πιστεύετε τὴν Ρωσσίαν, ἑκουσίως θέλετε νὰ γενῆτε Ρῶσσοι.

Σὺν τοῖς λόγοις τούτοις ὁ βαρῶνος ἔκρουσε τὸν κώδωνα, ὁ δὲ ὑπηρέτης ὅστις ἐπερίμενεν ἐκτὸς τῆς θύρας εἰσῆλθεν.

— Φέρε οἴνους καὶ πόπανα (cakes) Ρόμπερτ προσέθεσεν.

— Τοὺς ἰδίους λόγους ἀκούω Σὶρ Βαρθόλδε πανταχόθεν ὅπου καὶ ἂν στραφῶ. Καὶ βεβαιωθεῖτε ὅτι δὲν ἤθελον ποτὲ ἀναδεχθῇ νὰ τοὺς ἀνασκευάσω ἢ πολεμήσω ἂν ἐγνώριζον ὅτι τοιαύτη ἀληθῶς ἐστι ἡ θέσις ἡμῶν. Πλὴν ἐπειδὴ κάλλιστα γνωρίζω ὅτι οὕτω δὲν ἔχει τὸ πρᾶγμα καὶ ὅτι μόνον τινὰ λαόπλανα ὄργανα τοῦ τύπου ὑμῶν καὶ τῶν Γάλλων διὰ λόγους κερδοσκοπικοὺς διαδίδουν τὰ τοιαῦτα καὶ δυστυχῶς ἐδηλητηρίασαν τὰ πνεύματα τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ κατὰ τῆς φυλῆς μας ἀναγκασμένος εἶμαι ὅταν τοὺς ἀκούω διὰ ψηλαφητῶν καὶ ἐναργῶν ἀποδείξεων νὰ τοὺς ἀνατρέπω, παρακαλῶ λοιπὸν κύριε Βαρθόλδε παραχωρήσατέ μοι ὀλίγας στιγμάς, εἶπεν ὁ ἱππότης ἡμῶν.

— Καὶ διατὶ ἀφοῦ πάντα ταῦτα εἶνε συκοφαντίαι οἱ ἐν Λονδίνῳ Ἕλληνες οἵτινες ἀκούω εἶνε ἓν πλουσιώτατον καὶ ἰσχυρότατον ἐμπορικὸν σῶμα, οἵτινες ἔχουν τόσους φίλους ἀναμφιβόλως Ἄγγλους ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν ἐξέρχονται ὡς σῶμα ἐνώπιον τοῦ δημοσίου διὰ τοῦ ἰδίου τύπου διὰ τῆς λογικῆς καὶ τῶν ὀρθῶν ἐπιχειρημάτων νὰ ἀνατρέψουν τὰς συκοφαντίας καὶ διορθώσουν τὴν θέσιν των. Ὁ τύπος ἡμῶν δὲν δύναται, ὅταν οὗτοι παρουσιασθοῦν ὡς ἓν σῶμα, νὰ κλείσῃ τὰς στήλας του πρὸς τούτους ἢ τάχα ἀγνοοῦν ὅτι ἡ σιγή των σφαγιάζει τὸ μέλλον τῶν ἐν Τουρκίᾳ καὶ Ἑλλάδι συναδέλφων των. Διέκοψεν ὁ εὐγενὴς βαρόνος ὡς νὰ μὴν ἐπεθύμει νὰ ἀκροασθῇ τούτου τὰ ἐπιχειρήματα.

Ὁ κ. Σκοπελίδης περιεπλέχθη! δὲν ἦτο ὁ ἄνθρωπος νὰ δώσῃ τὰς ἀποχρώσας λεπτομερείας περὶ τοῦ ποικιλοκαρύου σώματος τῶν Ἑλλήνων τοῦ Λονδίνου νὰ ζωγραφίσῃ τὸ φοφοδεὲς τούτων καὶ τὸν ἐγωϊσμόν των διὰ τὸν πολιτικὸν ἡμῶν σκοπόν! Εἶπε μετὰ μικρόν.

— Σὶρ Βαρθόλδε μόνον οἱ διατρίψαντες τινὰ χρόνον εἰς τὰ μέρη μας καὶ γνωρίσαντες ἐκ του ἐγγὺς τὰς φυλὰς ἡμῶν δύνανται νὰ ἐννοήσουν καὶ ἐκτιμήσουν τὴν σιγὴν τοῦ σώματος τούτου. Βεβαιωθῆτε ἡ αἰτία εἶνε ἁπλῆ. Τὸ σῶμα τοῦτο ὀφθαλμοφανῶς θεωροῦν ὅτι εὑρέθη διὰ μιᾶς ἀντὶ ἐν τῷ μέσῳ συμπολιτευομένων ὡς προσεδόκα ὕστερον ἀπὸ τοσοῦτον διατρανωθέντα ἐπὶ Βύρωνος φιλελληνισμὸν τῆς Ἀγγλίας, ὅτι εὑρέθη λέγω ἐν τῷ μέσῳ ἀλόγων ἀντιπολιτευομένων, οἵτινες ἂν καὶ ἔχουν ὦτα καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπιμόνως δὲν θέλουν ν' ἀκούσουν καὶ ἴδουν, σωφρόνως τηρεῖ σιγήν. Ἀποφεύγει νὰ δώσῃ ὕλην περισσοτέρων ὕβρεων καὶ καθάψεων, ἢ νὰ ἐρεθίσῃ καὶ ἑκουσίως βλάψῃ τὰ ἐν Τουρκίᾳ ἰδιαίτερα ἐμπορικὰ συμφέροντα τῶν συναδέλφων μας. Προτιμᾷ νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς τὸν πανδαμάτορα χρόνον διὰ νέων συμβάντων τέκνων τῆς ἀντιχριστιανικῆς ἀσύνετον πολιτικὴν τῶν δυτικῶν δυνάμεων νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν... βεβαιωθῆτε Σὶρ Γουδουΐν τοῦτο μόνον εἶνε ἡ αἰτία τῆς σιγῆς ἡμῶν, εἶπεν ὁ Ἱππότης Σκοπελίδης φιλομειδῶς προσεγγίζων δι' εὐγενῶν τρόπων ὅσον ἠδύνατο τὴν καρδίαν τοῦ Βαρώνου. Ὁ Σὶρ Γουδουΐνος πράγματι ἐθέλγετο ὑπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ του. Ἐσίγησε διά τινα δευτερόλεπτα ὅταν ὁ ὑπηρέτης εἰσῆλθε μὲ δίσκον φυαλῶν οἴνου.

Ἠγέρθη τότε καὶ πληρώσας δύο ποτήρια εἶπε προσφέρων τὸ ἓν πρὸς τὸν νέον Ἕλληνα.

— Ἐλθέ! οἷαι δήποτε καὶ ἂν εἶνε αἱ ἀντιφερόμεναι ἡμῶν πολιτικαὶ δοξασίαι, ἂς πίωμεν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἀγαθῆς ἡμῶν Ἑλλάδος! Διῆλθον πολλὰς ἀξιολόγους ἡμέρας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της καὶ πώποτε δὲν τὴν ἐλησμόνησα.

— Ἦσθε εἰς Ἑλλάδα Σὶρ Βαρθόλδε!... πότε; ἔκραξεν μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀπορίας ὁ ἥρως ἡμῶν ἅμα μετὰ τὴν κροῦσιν τῶν ποτηρίων ἐκκένωσε τὸ ἰδικόν του.

— Ἤμην ἐκ τοῦ 1823-1825. Ἐγνώρισα τὸν Μαυροκορδάτον, τὸν Κωλέτην, Κολοκοτρώνην τοὺς Μαυρομιχάλιδας καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς διακεκριμένους ἄνδρας σας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Εἶχον πληγωθῇ εἴς τινα ἀψιμαχίαν κατὰ τῶν Τούρκων καὶ ἠναγκάσθην νὰ ἐπιστρέψω εἰς Εὐρώπην ὅπως θεραπευθῶ πρὶν τοῦ τέλους τοῦ πολέμου μετὰ μετριοφροσύνης εἶπεν ὁ γέρων Βαρῶνος.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ κ. Σκοπελίδης προέβη μετὰ περισσοτέρου θάρρους καὶ πειθοῦς εἰς τὰ ἴδια στερεότυπα ἐπιχειρήματα αὐτοῦ ἃ ἠκούσαμεν εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Δουκὸς τῆς Δεβονσχὲρ καὶ ὅταν εἶδεν, ὅτι ὁ ἀγαθὸς Βαρῶνος ἐπείθετο καὶ δὲν εὕρισκε λόγους πρὸς ἀνατροπήν των προέβη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολιτικῶν σχεδίων του καὶ τὴν σύστασιν τοῦ φιλελ]ηνικοῦ Συλλόγου δι' οὗ ἐπρόκειτο τὸ Λονδῖνον νὰ γενῇ ἡ κυρία Ἑστία τῆς Παλιγγεννεσίας τῆς ἐπιλοίπου Ἑλληνικῆς φυλῆς παραλῦον τὰς σκευωρίας τῆς Ρωσσίας καὶ ἀφοπλίζον τοὺς φιλοτούρκους Ἄγγλους κατὰ τῆς μόνης προφάσεως των.

Ὡμίλησε διὰ τοιαύτης εὐστομίας καλλιεπείας καὶ σειρᾶς ἰσχυρῶν ἐπιχειρημάτων, ὥστε σπινθῆρας πολλοὺς θέσας ἐν τῇ μεμαραμένῃ καρδίᾳ τοῦ γέροντος Βαρώνου ἀνερρίπισε ταύτην εἰς ἐνθουσιασμόν. Ἠγέρθη ὁ Σὶρ Βαρθόλδος καὶ ἤρχισε νὰ περιπατῇ εἰς τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰ ἐρίγδουπα στοιχεῖα τῆς φύσεως ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἐζήτουν τὸ ἓν νὰ κατασπαράξῃ τὸ ἕτερον. Ἡ ἡμέρα μετεβλήθη εἰς νύκτα πρὶν ὁ ἥλιος διατρέξῃ τὸ ἥμισυ τῆς περιφερείας του. Ὁ Βαρῶνος διέταξε ν' ἀνάψουν τὸ ἀέριον. Εἶτα προσεκάλεσε τοῦτον νὰ μείνῃ καὶ γευματίσῃ ἐκεῖ ἀποπέμπων τὸ ὄχημά του.

Ὁ κ. Σκοπελίδης οὐδὲν ἐπεθύμει καλλίτερον καὶ μετ' οὐ πολὺ πάλιν ἀθροφοῦς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἔφοδον. Τὸν παρεκάλεσε νὰ παραχωρήσῃ τ' ὄνομά του ὅπως καταχωρηθῇ εἰς τὸν κατάλογον τῶν μελῶν τοῦ φιλελληνικοῦ Συλλόγου του.

— Εὐχαρίστως, ἀπεκρίθη οὗτος! Εἶμαι γέρων πλὴν εἰς ὅ,τι δύναμαι νὰ συντείνω θὰ μ' εὕρῃτε πολὺ πρόθυμον. Ἐπαινῶ καὶ θαυμάζω τὰ αἰσθήματα ὑμῶν ὅμως λυποῦμαι ὅτι ματαίως θὰ κοπιάσετε.

— Διατί; Σὶρ Βαρθόλδε' ἠρώτησεν ὁ κ. Σκοπελίδης μετ' ἀπορίας.

— Πρῶτον, διότι ὀλίγους ἄγγλους θὰ εὕρῃτε νὰ συμπράξουν μετὰ τῶν Ἰρλανδῶν μέχρι τοῦ νῦν δὲν ἔχετε εἰς τὸν κατάλογον ὑμῶν ἢ Ἰρλανδοὺς ἐντίμους καὶ καλοὺς πλὴν πτωχούς. Δεύτερον, παρατηρῶ, ὅτι διώκετε εὐγενῶν ὀνόματα. Καὶ εἰς τοῦτο λανθάνεσθε. Οἱ εὐγενεῖς οὗτοι δύνανται νὰ παραχωρήσουν τὰ ὀνόματά των ποτὲ ἐνεργητικὸν μέρος δὲν θὰ λάβουν, οὔτε χρήματα πολλὰ θὰ καταθέσουν πρὸς λυσιτελῆ σκοπόν. Τὰ πρῶτα κεφάλαια πρέπει νὰ ἔλθουν ἐκ τοῦ σώματος τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀγγλίας. Ἔχουν ἀκούω ἑκατομμύρια οὗτοι καὶ ἂν ἔχουν τὸν πατριωτισμὸν τὸν ὁποῖον τοὺς ἀποδίδετε, ὀφείλουν οὗτοι πρῶτοι τὰ σχηματίσουν τὸ ταμεῖον τοῦ Συλλόγου ἐν τῷ Ἄστει τοῦ Λονδίνου. Ἕκαστος τούτων ἔχει τοὺς Τραπεζίτας του, μεσίτας του καὶ συνεμπόρους του Ἄγγλους.

Οὗτοι εἶνε οἱ ρίψοντες τὸν ὀβολόν των δεύτεροι ἐν τῷ ταμείῳ τούτῳ καὶ καταγραφησόμενοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν φιλελλήνων μετὰ ταῦτα πρέπει νὰ προσπαθήσετε νὰ μυηθῶσι οἱ καλλίτεροι δικηγόροι τῶν ἑλλην. οἴκων καὶ οὗτοι νὰ φέρουν τοὺς καλλιτέρους Βαρεστὲρ καὶ νομοδιδασκάλους (Counsel) διότι οὗτοι εἶνε ἐκ τῶν πρωτίστων ἀρθρογράφων τοῦ τύπου καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ καταπραΰνετε πιθανὸν καὶ κερδήσετε τινὰ ὄργανα τοῦ τύπου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἕξετε μικρὰν φωνὴν καὶ ζωὴν ἐν τῷ Ἀγγλικῷ κοινῷ, ἐνῷ σήμερον οὐδεμίαν ἔχετε. Παρὰ τούτων δὲν ἔχετε νὰ ζητήσετε χρήματα, ἀλλὰ τοὐναντίον ὀφείλετε νὰ τοὺς ὑποχρεώσετε ἐνίοτε μὲ τινα μικρὰ δῶρα καὶ συχνὰ γεύματα. Μία βουκάλη οἴνου ἢ οἰνοπνεύματος ἐν φιλικῇ τραπέζῃ ἐν Ἀγγλίᾳ γεννᾷ εὐγενεῖς καὶ ἐλευθέρας ἰδέας καὶ κατανύγει τὴν καρδίαν. Ὁ ἄγγλος τότε σὲ λέγει ὡς ὁ μυούμενος τῶν μυστηρίων τῆς Ἐλευσῖνος. «Ἔφαγον ἐκ τοῦ τυμπάνου, ἔπιον ἐκ τοῦ κυμβάλου, ἔφερον τὸν κέρκον καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν νυμφικὸν θάλαμον». Ἔχετε ἀκολούθως νὰ συλλέξετε ὅσα δυνηθῆτε περισσότερα ὀνόματα βουλευτῶν δηλ. ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων Τόριδων, Οὐΐγκιδων, Ριζοσπαστῶν κτλ. ὁ εἷς σύρει τὸν ἕτερον. Ταῦτα πάντα εἶνε εὐκατόρθωτα εἰς ἓν πλούσιον σῶμα ὡς τὸ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Λονδίνου. Τὸ Ἀγγλικὸν κοινὸν θὰ συνδράμῃ τότε μὲ ὅπλα καὶ χρήματα ὡς τὸ 1821 ὅταν ἀληθῶς ἴδῃ τὴν ἐπανάστασιν ἀρξαμένην μὲ τοιαύτας βάσεις καὶ ἡρωϊσμόν. Ἀλλὰ φίλε ὁ κρημνός, ἀφ' οὗ θὰ κατακρημνισθῆτε, πρὶν ταῦτα πάντα κατορθώσετε εἶνε ἐγγὺς ὑμῶν... ἰδοὺ ἐνώπιόν σας καὶ δὲν τὸν βλέπετε' θὰ εἴπω ὅτι εἶσθε ὁ μεγαλείτερος ἀνὴρ τοῦ Αἰῶνος, ἂν τὸν ὑπερβῆτε σῶος καὶ ὑγιής. Σᾶς ὁμιλῶ ὡς βλέπετε ἐν γνώσει τῶν πραγμάτων εἰλικρινῶς καὶ ἄνευ κολακείας.

— Ποῖος εἶνε; ὑπετραύλισεν ὁ μέγας ἡμῶν πατριώτης, οὗτινος οἱ ὀφθαλμοὶ ἠνοίγοντο ἐνώπιον ἀληθειῶν ἀλανθάστων.

— Τὸ Ἑλληνικὸν ὄρος τῆς διχονοίας καὶ ζηλοτυπίας, ἐξεφώνησε θριαμβευτικῶς ὁ Σὶρ Βαρθόλδος Γουδουΐνος! κροτερῶς βήχων καὶ γελῶν καὶ παίζων τὰς χεῖράς του ὡς ἐκείνας τοῦ Πονισινέλου καὶ δίδων εἰς τὴν μελαγχολικὴν καὶ σοβαρὰν φυσιογνωμίαν του ἐκφράσεις ἐρωτηματικὰς ὡς νὰ ἦτο ἀνὴρ γνωρίζων κατὰ βάθος ἡμᾶς.

Ὁ δυστυχὴς Πάτροκλος ἔμεινε χαίνων καὶ ἀκίνητος ὡς ἕρμαιον ἀπολέσας καὶ φωνὴν καὶ φθόγγους καὶ κινήσεις μελῶν.

— Ἀ! φίλτατέ μοι κ. Ἱππότα! Φαντάζεσθε διὰ μίαν στιγμὴν ὅτι οἱ ἀμαθεῖς χαμαιγενεῖς καὶ ἀνάξιοι ἀλλὰ πλούσιοι Ἕλληνες τοῦ Λονδίνου ὅτι θὰ σᾶς ἐπιτρέψουν ποτὲ νὰ κερδήσητε ὑμεῖς τοιαύτην δόξαν καὶ οὗτοι θὰ καταθέσουν τὰ κεφάλαια καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν διὰ τοῦτο, ὅπως ὑμεῖς δοξασθῆτε; Χα. χα. χα! χα!... φέρων τὴν καρδίαν ἐκ τῶν ὑψηλῶν γελώτων μέχρι τῶν χειλέων του ἔκραξεν ὁ ἀρχαῖος φιλέλλην τεθεὶς ἀντικρὺ τῆς ἑστίας καὶ ἐκ τῆς λαμπρᾶς της φλογὸς θερμαίνων τὰ ὄπισθεν του ἅτινα συγχρόνως καὶ ἔτριβε διὰ τῶν δύο παλαμῶν του.

Σφάκελος ὀστῶν δὲν ἠδύνατο νὰ προσβάλῃ μετὰ πλείονος ἀκινησίας τὸν δυστυχῆ Πάτροκλον Σκοπελίδην ὅσον οἱ λόγοι οὗτοι. Ὡς ἀνὴρ ἀγχίνους ἐν ἀκαρεῖ κατενίκησε τὸ μέγεθος των. Ἵστατο ὡς ἄλαλος ἐνώπιον πολυπείρου καὶ εὐγενοῦς καρδίας ὀρθῶς νουθετούσης καὶ μηδὲν ἀρνουμένης.

Τὸ γῆρας ἡ πεῖρα ἐθριάμβευεν κατὰ τῆς ὁρμητικῆς νεότητος. Ὁ Σὶρ Βαρθόλδος Γουδουΐν ἐθαύμαζε τὸ κάλλος του, τὴν θέσιν του, τοὺς εὐγενεῖς σκοποὺς του καὶ ἤρξατο νὰ τὸν στοργῇ ὡς νὰ τὸν ἐγνώριζε πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Μία ὡραία μορφὴ κερδίζει ἐξ ἐφόδου πολλάκις καὶ τὴν καρδίαν καὶ τοῦ τραχυτέρου τῶν ἀνθρώπων. Προσῆλθεν ὁ ἴδιος εἰς συνδρομὴν τῆς ἀμηχανίας του.

— Σᾶς ὁμιλῶ οὕτω φίλτατέ μοι διότι ἐγνώρισα τοὺς Ἕλληνας ἐκ τοῦ πλησίον καὶ μόνον διότι τοὺς ἠγάπων ὡς ὁ ἴδιος Βύρων εἶνε ὅπου διέμεινα τρία ἔτη ἐν Ἑλλάδι ἀντὶ μόνον τρεῖς ἡμέρας ὕστερον ἀφ' ὅσα εἶδον τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς μου ἐκεῖ, εἶπε λαμβάνων καὶ αὖθις τὸ σοβαρόν του.

— Συγγνώμην κύριε βαρόνε... ἀλλὰ πῶς ὁ Σκουφᾶς, ὁ Ἀναγνωσταρᾶς, ὁ Ξάνθος, ὁ Λεβέντης, ὁ Σικέρης ἐσχημάτισαν τὴν φιλικὴν ἑταιρίαν καὶ κατώρθωσαν τὰ τοσαῦτα θαύματά των, ὑπετραύλισε μετὰ δισταγμοῦ ὁ ἥρως ἡμῶν.

— Ὁ Σκουφᾶς! ὁ Σικέρης! ὁ Ξάνθος!.... εἶνε οἱ μεγαλείτεροι ἄνδρες ὅλων τῶν αἰώνων!..... ποτὲ ὁ κόσμος δὲν θὰ ἴδῃ ἄλλοτε τοιούτους δαιμονίους ἄνδρας. Εἶνε ἀνώτεροι τῶν μεγαλειτέρων ἀνδρῶν τῆς ἀρχαίας Ρώμης καὶ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγγλίας αὐτῆς' οὐδὲν ἔθνος ἐγέννησε τοιούτους καὶ ἰδοὺ πῶς ἐπληρώθησαν..... ἰδοὺ τὸ τέλος των!.... τὰ ἴδια ὀνόματά των ἐλησμονήθησαν ἐν Ἑλλάδι... οὔτε εἰς ἀνδριάς... οὔτε ἓν ἡρῷον! ἴσα ἴσα ταῦτα σᾶς ὑποδεικνύω.

Εἶπεν ὁ Σὶρ Βάρθολδος Γονδουΐν, σείων τὴν κεφαλήν του μετ' ἐπιεικοῦς ὕφους.

— Φεῦ! οὕτω ἔχει! ἀλλὰ εἴμεθα κράτος νέον! ἔτι ἐν τῇ ὁμίχλῃ τῶν παθῶν! ἄνευ τῆς νέας ἡμῶν ἱστορίας...

— Καὶ ζητεῖτε ὑμεῖς νὰ διασκορπίσετε ὡς ἄλλος Ἡρακλῆς ταύτην τὴν ὁμίχλην ἥτις εἶνε χείρων τῆς κόπρου τοῦ Αὐγείου... μόνον ὁ χρόνος δύναται νὰ σᾶς βοηθήσῃ εἰς τοῦτο οὐχὶ καὶ οἱ Ἕλληνες τοῦ Λονδίνου, ἀλλ' ὁ βίος ἐστὶ τόσον βραχὺς ὥστε ὁ χρόνος θὰ προσέλθῃ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πολλὰ ἔτη μετὰ τὴν ἀποβίωσίν σας, ὅτε ἴσως τὸ σῶμα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἑλλήνων

(Ἀκολουθεῖ)

114

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΗΤΟΙ
Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ
Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ
Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Ὁ Διάβολος μᾶς ὁδηγεῖ ἐν τῷ κοιτῶνι τοῦ ἀσθενοῦς Καπνικοπούλου μᾶς ἀναφέρει τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας ἔλαβεν Ἄνωθεν περὶ αὐτοῦ, καὶ μᾶς δεικνύει πῶς γίνονται οἱ γάμοι εἰς Ἀθήνας.

Ἦτο μᾶλλον μικρὰ γυνὴ μὲ ῥῖνα ἀξιοπαρατήρητον, ὀφθαλμοὺς μαγλικοὺς καὶ πονηροὺς ὡς τοῦ Διαβόλου, ἄνευ δρόσου νεότητος καὶ ἄνευ πεπερασμένου κάλλους ἀλλὰ μὲ φυσιογνωμίαν πρὸς τὸν γνωρίζοντα τὰς ἰδιοσυγκρασίας τῶν γυναικῶν ἐκφράζουσαν ἀμέτους τὰς ἡδονικὰς ἐπιθυμίας τοῦ φύλου της. Φυσιογνωμίαν ποθητὴν πρὸς τοὺς ἄνδρας διότι ἐξέφραζε γυναῖκα τοσοῦτον συνειθισμένην εἰς τὰ τοιαῦτα ὥστε δὲν εἶχον ἀνάγκην προοιμίων ἢ μακρῶν ἐρωτικῶν πολιορκιῶν ὅπως κατανοήσωσι τὸ ποῦ καὶ πότε. Ἦτο δὲ ἐνδεδυμένη μετὰ πολλῆς πολυτελείας.

— Κυρία Καπνικόπουλε καὶ κύριέ μου ἡ ἐπίσκεψίς μου ἔχει ἱερὰν ἀποστολήν, πληροφοροῦμαι ὅτι ζητεῖτε γαμβρὸν διὰ τὴν χαριτόβρυτον καὶ πολύφερνον πρωτότοκον θυγατέρα σας Χερουβείμ. Ἔχω τὸν ὡραιότερον καὶ καλλίτερον νέον τῶν Ἀθηνῶν, μεγάλον φίλον τοῦ συζύγου μου καὶ νέον ὅστις σήμερον ἐπισύρει τὴν γενικὴν προσοχὴν τῶν πλέον διακεκριμένων νυμφῶν τῆς Ἑλλάδος καθὼς καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας.... ἔχομεν μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτοῦ διότι καθεκάστην μᾶς ἐπισκέπτεται. ὁ δὲ σύζυγός μου ὅστις εἶνε πολὺ φίλος σας κύριε Καπνικόπουλε ἅμα ἤκουσε πῶς ζητεῖτε γαμβρὸν πάραυτα μοὶ εἶπε Ρουμπινία τρέξε νὰ τελειώσῃς τὸ συνοικέσιον τοῦτο.. .. τοιοῦτον γαμβρὸν ὁ Καπνικόπουλος οὔτε εἰς τὰ Ἠλύσια δύναται νὰ εὕρῃ.

— Τί ἐπάγγελμα ἔχει κυρία Ρουμπινία.

— Βέβαια δικηγόρος! δὲν ἠθέλαμεν ποτὲ σκεφθῆ νὰ συστήσωμεν ἄλλον ἢ δικηγόρον πρὸς ὑμᾶς' ἤρξατο πρὸ ἓξ μηνῶν τὴν δικηγορικὴν ἐξελθὼν τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τάξει μεθ' ὅλων τῶν διπλωμάτων του καὶ ἤδη ἔχει καλούτζικη πελατίαν.... συνῆψεν ἤδη καὶ καλὰς σχέσεις μετὰ τῶν πρωτοδικῶν καὶ τινων ἐφετῶν προμηνύουσας οὐ μικρὰν δικαστικὴν ἐπιρροὴν ἥτις ὡς γνωρίζετε εἶνε τόσον ἀναγκαία πρὸς τοὺς δικηγόρους.

— Πῶς ὀνομάζεται κυρία Ρουμπινία.... μήπως εἶνε ὁ κύριος Μπερμπαντόπουλος;

— Ὄχι οὗτος εἶνε ὁ κύριος Ἀφροδιτόπουλος.... μεταξύ μας!.... δὲν πρέπει τις νὰ γνωρίζῃ τὸ ὄνομά του πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἀρραβῶνος..... εἶνε εἰκοσιπέντε ἐτῶν.

— Καὶ τί θέλει διὰ προῖκα; ἠρώτησεν ἡ κ. Καπνικοπούλου.

— Ἀ δὲν εἶνε νέος νὰ ζητῇ.... θὰ πάρῃ ὅτι τοῦ δώσητε.... ἡμεῖς θὰ τὸν καταπείσωμεν εὐκόλως, ἔχει ἴδιον εἰσόδημα χιλίας δραχμὰς τὸν μῆνα ὁ πατήρ του εἶνε πρόξενος εἰς μίαν μεγαλούπολιν τῆς μικρᾶς Ἀσίας.

— Δύναμαι νὰ τοῦ δώσω ἕως πενήντα χιλιάδας δραχμὰς προῖκα κτήματα καὶ μετρητά.... μισὰ καὶ μισά.

— Πολὺ καλά!.... πότε ἐπιθυμεῖτε νὰ τὸν ἴδῃτε.... νὰ τὸν φέρω ἀπόψε εἰς τὰς πέντε ἕξ.... θὰ τρελλαθῇ ἡ νύμφη νὰ τὸν ἴδῃ μίαν φοράν. εἶνε καθ' αὐτὸ Ἀφροδιτόπουλο.

— Μάλιστα σᾶς περιμένομεν κυρία Ρουμπινία Μοσχοκάριδο μετὰ τοῦ κ. Ἀφροδιτοπούλου εἰς τὰς πέντε.

Ἡ Κυρία Ρουμπινία Μοσχοκάριδο ἀνεχώρησε πλήρης φαιδρότητος τὴν ὁποίαν διέχυσεν ἀφθόνως εἰς τὰ πρόσωπα τῶν δύο γονέων.

— Ματαιότης ματαιοτήτων τὰ πάντα ματαιότης, καγχάζων ἔκραξεν ὁ Διάβολος.... ἰδοὺ αὗται εἶνε στιγμαὶ εὐδαιμονίας ἀφράστου διὰ τὸ ζεῦγος τοῦτο. Καὶ ἰδοὺ τίνι τρόπῳ γίνονται οἱ γάμοι ἐν Ἀθήναις καὶ ἔπειτα προσδοκᾶτε οἰκιακὴν εὐδαιμονίαν. Ὁ καταχθόνιος δικηγόρος φρονεῖ, ὅτι ἡ συνείδησίς του ἐπήγασεν ἐκ τῶν Οὐρανῶν ὅπως ὁ Οὐρανὸς τοῦ πέμπῃ τοιαύτας χρυσᾶς τύχας. Εὑρίσκεται δὲ εἰς ἀμηχανίαν ἐκλογῆς διότι ὁ παμπόνηρος νοῦς του κλίνει μᾶλλον πρὸς τὸν Νικόλαον Μπερμπαντόπουλον ὡς καταλληλότερον διὰ τὰς ὑποθέσεις του ἢ τὸν κ. Ἀφροδιτόπουλον. Σήμερον θὰ ἀποφασίσῃ ἐντοσούτοις διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον.... εἶνε δὲ ἁπλοῦ γε καὶ δεῖ ἀπὸ τὸ νὰ αἰσθάνεται ἑαυτὸν κινδυνωδῶς ἀσθενοῦντα. Σκέπτεται αὔριον νὰ ἐξέλθῃ καὶ ὑπάγῃ νὰ συμβιβάσῃ δύο ὑποθέσεις του, τὴν μίαν μὲ τὸ δημαρχεῖον τὸ ὁποῖον περιέπλεξεν εἰς δίκην διά τινας γαίας καὶ κτήματα καὶ τὸ ὁποῖον διὰ νὰ τὸν ξεφορτωθῇ τοῦ προσφέρει εἴκοσι χιλιάδας δραχμὰς συμβιβασμόν, καὶ μίαν ἄλλην βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ δίκην ἑνὸς δυστυχοῦς ἄγγλου ἀξίας τοὐλάχιστον πεντήκοντα χιλιάδων λιρῶν. Σκέπτεται νὰ τὴν συμβιβάσῃ διὰ τριάκοντα πέντε ἢ σαράντα χιλιάδας δραχμὰς διότι ἀφοῦ περιετύλιξε τὸν δυστυχῆ ἄγγλον δεκαπέντε κατὰ σειρὰν ἔτη εἰς τὰ βαθύτερα τοῦ κουβαρίου του. ὅπως μὴ δύναται νὰ ἐξέλθῃ τὸν ἐθανάτωσε διὰ τῆς πτωχίας καὶ τὸν ἔθαψε χωρὶς κἂν νὰ πληρώσῃ μέχρι τοῦδε τὰς δαπάνας τῆς κηδείας του τὰς ὁποίας μετὰ προθυμίας ἀνέλαβε. Σήμερον εἶνε κύριος τῆς ὅλης ὑποθέσεως καὶ δίκης διότι δανείσας πρὸς τὸν δυστυχῆ ἄγγλον ὀλίγας ψωροχιλιάδας δραχμὰς ἐπῆρε τὴν ὑπογραφήν του διὰ τοιούτου ἐπιτηδείου τρόπου ὥστε ζῶν ἢ ἀποθανὼν ὁ ἄγγλος, νὰ φαίνεται μέγας ἀναγνωρισμένος πιστωτὴς καὶ ἐνάγων διὰ παντὸς εἴδους δικαστικὰς ἐπεμβάσεις. Βλέπετε λοιπὸν κυρὰ Εὐρώπη ὅτι ἡ πρᾶξις αὐτὴ περιέχει γάμους ... ἀλλ' ἐνταῦθα ὀφείλω καὶ νὰ κλείσω τὴν πρώτην σκηνήν της, αἱ ἑπόμεναι δύο χαρακτηρίζουν τὸ ὕψος τῆς πονηρίας τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ τὸ μέγεθος τῶν καθηκόντων μου νὰ παραλάβω τὴν ψυχήν του καὶ τιμωρήσω ὅλην τὴν οἰκογένειαν ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥητόν. Ἁμαρτίαι γονέων τύπτουσι τέκνα μέχρι τρίτης γενεαῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Ὁ Διάβολος μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὸ γεῦμα τοῦ Καπνικοπούλου, ἐφ' οὗ ἑορτάζεται ὁ ἀρραβὼν τῆς δεσποινίδος Χερουβεὶμ συγκροτουμένου αὐθὶς ἐκ δεκατριῶν καὶ μᾶς διηγεῖται ὁποία ἀπευχὴς κοινωνικὴ πλεκτάνη ὑποκρύπτεται ὑπὸ τὸν ἀρραβῶνα τοῦτον.

— Ὡς παρατηρεῖτε κυρὰ Εὐρώπη οἱ Καπνικοπουλοι ἐξέλεξαν ἀντὶ τοῦ Νικολάου Μπερμπαντοπούλου γαμβρὸν τὸν κ. Ἀφροδιτόπουλον ἡ δὲ δεσποινὶς Χερουβεὶμ ἀκαριαίως ἐρωτεύθη μετ' αὐτοῦ. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια ἐρωτεύθη μετ' αὐτοῦ καὶ αἱ τρεῖς θυγατέρες καὶ αἱ τρεῖς ἀδελφαὶ τῆς κ. Καπνικοπούλου καὶ οἱ τρεῖς σύζυγοι των καὶ ἡ γραῖα μήτηρ συγκροτοῦντες πάλιν μετὰ τοῦ γαμβροῦ τὸν ἀριθμὸν δεκατρία εἰς τὸ οἰκογενειακὸν τοῦτο γεῦμα, τὸ ὁποῖον δίδει τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ Καπνικόπουλος. Ἰδοὺ πάλιν οὐδεὶς τούτων ἐνθυμήθη τὸ δυσοίωνον καὶ ὀλέθριον τοῦ ἀριθμοῦ τούτου.

Ὡς παρατηρεῖτε κυρὰ Εὐρώπη ὁ γαμβρὸς μένει ἔκπληκτος μὲ τὸ ζωηρόν, θορυβῶδες, λαλητικὸν σύγχρονον φλήναφον τῆς οἰκογενείας ἐν τῷ ὁποίῳ οὔτε νὰ ἀκουσθῇ δύναται, οὔτε νὰ ὁμιλήσῃ προφθάνει, οὔτε ἠμπορεῖ νὰ ἀκροασθῇ τί λέγουν, εἶπεν ὁ Διάβολος ὅταν παρουσίασεν ἐνώπιον ἡμῶν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ κατωγείῳ τραπεζαρίας, τὴν αἴθουσαν τοῦ οἴκου μεταβληθεῖσαν εἰς τραπεζαρίαν.

— Ὁ οἶκος οὗτος ἐξηκολούθησεν ὁ Διάβολος λέγων, ἠγοράσθη ἐσχάτως παρὰ τοῦ Καπνικοπούλου διὰ τὸ μαυσωλεῖον του μολονότι τὸν ἔθεσεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς συζύγου του. Ὁ οἶκος οὗτος θὰ ἴδῃ πολλοὺς θανάτους, ἀλλὰ τώρα πρέπει νὰ σᾶς ἐξηγήσω τινὰ πράγματα πρὶν τῆς ἀφίξεως τῶν ἄλλων, διότι μετὰ τὸ γεῦμα τὸ ἑσπέρας θὰ γνωρισθῆτε κυρὰ Εὐρώπη καὶ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀφροδιτοπούλου, ὅστις θὰ παίξῃ καὶ οὗτος τὸ σπουδαῖον πρόσωπόν του εἰς τὸ δρᾶμα.

— Εἶνε πολὺ ὡραῖος νέος Διάβολε, οὗτος ὁ Ἀφροδιτόπουλος. Ὀλίγους συνήντησα ὁμοίους του..... εἶνε μόνον ὀλίγον μικρὸς τὸ ἀνάστημα...... τί ὡραῖον μουστακάκι, εἶπεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη.

— Γνωρίζετε μεγαλειοτάτη διὰ τίνα λόγον ὁ Καπνικόπουλος καὶ ὅλη ἡ οἰκογένεια ἔδωκαν ὁλόκληρον τὴν καρδίαν των πρὸς αὐτόν..... παρατηρεῖτε διὰ τίνος ἐνθουσιασμοῦ πίνουσιν εἰς τὴν ὑγείαν του φωνάζοντες πρὸς τοὺς μνηστευομένους «καλὰ στέφανα καὶ νὰ καλογηράσετε».

— Ὄχι! ποῦ νὰ γνωρίζωμεν ἀπεκρίθη ἡ κυρὰ Εὐρώπη.

— Παρατηρήσατε μικρὸν τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀφροδιτοπούλου, ἀνακαλύπτετε τινὰ ὁμοιότητα μὲ τινα, τὸν ὁποῖον ἐγνωρίσατε.

— Ὤ, ναί! μικράν, πολὺ μικράν! μὲ τὸν ἀποθανόντα μείρακα τοῦ Καπνικοπούλου.

— Τοῦτο εἶνε ἀπεκρίθη ὁ Διάβολος' τώρα θὰ φέρω ἐνώπιον ὑμῶν τὴν ἑσπερίδα ὅπως δυνηθῶ νὰ σᾶς περιγράψω περιληπτικῶς τὴν ἐσχάτην ὕφην τοῦ δράματος. Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ κακοτεχνίας ἂς φωνάξω κἀγὼ τὴν ποθητὴν πρὸς τὴν Νανίνα λέξιν Ἀλλαγή.

Ταύτην προφέρων ἐντόνως, ἀλλὰ σαρκαστικῶς ὁ Διάβολος παρουσίασεν ἀκαριαίως ἐνώπιον ἡμῶν τὴν ἐν τῷ κατωγείῳ τραπεζαρίαν τοῦ οἴκου Καπνικοπούλου, ἐν ᾗ ἐκτὸς τῶν δεκατριῶν ἦσαν συνηθροισμένοι καὶ διάφοροι ἄλλοι μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ κ. Ρουμπινία Μοσχοκάριδο ὁ ἰατρὸς Βαρδαντάτος, ὁ Φάων Ἀφροδιτόπουλος, ὁ κ. Ραβδόκτυπος ἐργολάβος.

— Ἰδοὺ μία περιεργοτάτη ἑσπερὶς διὰ τὴν οἰκογένειαν αὐτὴν κυρὰ Εὐρώπη, ποῦ εἶνε ὁ θόρυβός των; ποῦ ἡ ζωηρότης των; ποῦ αἱ σύγχρονοι ὁμιλίαι των; ἡ ἑσπερὶς αὐτὴ ὁμοιάζει μᾶλλον κηδείαν.... ἕκαστος ψιθυρίζει πρὸς τὸν ἐγγὺς τούτου λέξεις τινὰς ὡς νὰ μὴ ἐπιθυμῇ νὰ τοὺς ἀκροασθῇ ὁ γείτων του καὶ ἀντὶ ὁ γαμβρὸς νὰ κάθηται ἐγγὺς τῆς νύμφης, κάθηται ἐγγὺς τῆς κ. Ρουμπινίας Μοσχοκάριδο εἶπεν ὁ Διάβολος.

— Τοῦτο κἀγὼ παρετήρησα σκοτεινωδέστατε Σατάν... πάλιν θέτεις ἐνώπιον ἡμῶν νέον πρόβλημα. Ἀπεκρίθη ἡ κυρὰ Εὐρώπη.

— Μεγαλειοτάτη ὄχι προβλήματα πλέον! ὄχι εἰρωνείαν πλέον ἔκραξεν ὁ Διάβολος. Προσεγγίζομεν εἰς τὰ τῆς θείας δικαιοσύνης καὶ εἰς τὰς τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, ὅταν ὁ μέγας ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς ἐκ τοῦ ἀπείρου ὕψους του παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων ἡμῶν, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν του καὶ οὐαὶ πρὸς τὸν παραβάτην αὐτῶν. Σπεύδω λοιπὸν νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὸ ἐνώπιον ἡμῶν φαινόμενον. Ἡ Ρουμπινία Μοσχοκάριδο ἔχει σχέσεις ἀθεμίτους μετὰ τοῦ Ἀφροδιτοπούλου, καὶ ἐρᾶται αὐτὸν τόσον σφοδρῶς, ὥστε φεναχίζει τὸν σύζυγόν της διὰ τολμηρᾶς ἀδιαφορίας ὅσον καὶ διὰ βλακίας ἀπερισκέπτου. Γράφει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὰς ἐρωτικὰς γυναικὸς παραφόρως ἐρωτευμένης τὸν παρακολουθεῖ ὅπου ὑπάγει, οὗτος δὲ εἴτε διότι ἐχόρτασεν αὐτήν, εἴτε διότι δὲν εἶνε κάλλος καὶ μεγαλητέρα εἰς τὴν ἡλικίαν, εἴτε διότι ὁ ἐραστὴς βαρύνεται τὴν ζηλοτυπίαν, ἥτις πολὺ τὸν φορτώνεται καὶ τὸν παρακολουθεῖ, εἴτε διότι μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κτηνωδῶν στιγμῶν του τὸν τύπτει ἡ συνείδησις, ὅτι ἐξαπατᾷ τὸν φίλον του σύζυγον της ἀπεφάσισε νὰ τὴν ξεφορτωθῇ. Συγχρόνως κυρὰ Εὐρώπη πρέπει νὰ σᾶς προσθέσω, ὅτι ὁ νέος οὗτος Ἀφροδιτόπουλος μακρὰν τοῦ νὰ ἔχῃ χιλίας δραχμὰς τὸν μῆνα ἐὰν καὶ υἱὸς προξένου ἐντίμου καὶ σεβαστῆς οἰκογενείας εἶνε βαπτισμένος εἰς χρέη καὶ κατοικεῖ ὡς οἰκότροφος ἐντὸς οἰκογενείας ὀνόματος σεβαστοῦ περιεχούσης δύο θυγατέρας πρεσβυτέρας του τῶν ὁποίων εἶνε ἀσπαστός, αἱ ὁποῖαι ὑπεραγαπῶσαι αὐτὸν τὸν τρέφουσι, ἐνδύουσι καὶ θερμῶς λατρεύουσι ἡ μία μάλιστα ὡς φανερὰ ὁμολογεῖ ἡ ἰδία εὑρίσκεται ἔγκυος μετ' αὐτοῦ προσδοκῶσα ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ τὴν νυμφευθῇ κηρύττουσα, ὅτι εἶνε μετ' αὐτοῦ ἀρραβωνισμένη.

— Σὺ περιέπλεξας σκανδαλοπλοκέστατε καὶ πάναγρε Διάβολε τὰ πράγματα οὕτω; σὺ σκοτοεργότατε καὶ σκοτοβορέστατε ἔφερας τὸν νέον τοῦτον πρὸς τὸν Καπνικόπουλον ὅπως περιτυλίξῃ καὶ αὐτὸν ἐντὸς τοῦ κουβαρίου του ἐφώνησεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη,

— Ἐγώ, ὦ πολεμοκέλαδος αὐτοκράτειρα τῆς γῆς. Σὺ κυρὰ Εὐρώπη ἐγκαταλείπεις τοὺς λαούς σου διὰ τίποτε νὰ ἀλληλοσφάζωνται χαίρουσα εἰς τὰς πολεμικὰς βοάς των καὶ ἐκπλήττεσαι τώρα διότι ἐκτελῶ τὸ καθῆκόν μου ... παρακαλῶ μὴ μὲ διακόπτῃς ἄλλοτε ... ὀφείλω νὰ τελειώσω μὲ τὴν οἰκογένειαν αὐτήν. Ἔχομεν τόσα ἄλλα ἐν Ἀθήναις ... ἀκροασθῆτε με λοιπὸν χωρὶς ἐρωτήσεις εἶπεν ὁ Διάβολος. Εἰς συμβούλιον μεταξὺ τοῦ Ἀφροδιτοπούλου καὶ τῆς Ρουμπινίας ἀπεφασίσθη ὅπως ἀποφύγωσι τὸ σκάνδαλον καὶ τὸν ἐπαπειλοῦντα αὐτοὺς θεατρισμόν, ὁ Ἀφροδιτόπουλος πάραυτα νὰ ἐνοικιάσῃ θάλαμον εἰς ἄλλον οἶκον καὶ διαχωρισθῇ τὴν κηρύττουσαν ἔγκυον καὶ μνηστευμένην κόρην μετ' αὐτοῦ, ἡ δὲ Ρουμπινία νὰ ἐνασχοληθῇ νὰ εὕρῃ πρὸς αὐτὸν νύμφην πολύφερνον τὴν ὁποίαν πάραυτα νὰ στεφανωθῇ ἐκ τῆς προικὸς τῆς ὁποίας νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη του κυρίως ἐκεῖνα πρὸς τὰς δύο ἀδελφὰς τὰς διατηρησάσας αὐτὸν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν σπουδῶν του ἐν τῷ πανεπιστημίῳ. Δὲν πρέπει δὲ νὰ σᾶς κρύψω ὅτι ἐσπούδασε καλῶς καὶ εἶνε καλὸς καὶ ἔντιμος δικηγόρος, ὁμιλῶ οὕτως οὐδόλως σχετίζων ταῖς γυναικοδουλιές τῆς νεότητος μὲ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸν χαρακτῆρα διότι ἡ ἀλήθεια εἶνε φανερὰ εἰς τὰς τρέλλας του αὐτάς, αἱ γυναῖκες αὗται τὸν ὠρέχθησαν καὶ αἱ γυναῖκες πρῶται τοῦ ἐπετέθησαν, ἄρα αἱ συνέπειαι εἶνε πρὸς βάρος τῶν κυριῶν τούτων. Πληροφορηθεῖσα ἡ Ρουμπινία Μοσχοκάριδο ὅτι ὁ Καπνικόπουλος ζητεῖ γαμβρὸν ἔδραξε τὴν εὐκαιρίαν ἔδραμε καὶ ὡς εἴδατε κατώρθωσε τὸν ἀρραβῶνα.

Μόλις ἐγένετο γνωστὸς ὁ ἀρραβὼν καὶ ἀφ' ἑνὸς ἡ Ρουμπινία μετενόησε κυριευθεῖσα ὑπὸ μηδείας ζηλοτυπίας, ἡ δὲ ἔγκυος κόρη μετεβλήθη εἰς Δαλιδὰν πνέουσα κατ' αὐτοῦ τὴν πρωμερωτέραν ἐκδίκησιν. Βασίζεται δὲ ἡ ἐκδίκησις αὐτῆς εἰς τοῦτο. Ὑποπτευομένη τὴν Ρουμπινίαν ὡς ἀντεράστριαν της ἤνοιξε τὸ κιβώτιον τοῦ Ἀφροδιτοπούλου πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του καὶ ὑπέκλεψεν ὅλας τὰς πρὸς αὐτὸν ἐρωτικὰς ἐπιστολὰς τῆς Ρουμπινίας ἐν αἷς ὁμολογεῖται ἡ ἐνοχή της ἀπειλοῦσα νὰ τὰς δείξῃ πρὸς τὸν σύζυγόν της. Ἐν ταύταις ἡ ζηλοτυπία κυρὰ Εὐρώπη τῆς Ρουμπινίας εἶνε τόσον τυφλὴ ἀπόψε ὥστε ἐμονοπώλησε τὸν γαμβρὸν ἀπομακρύνουσα αὐτὸν ἐκ τῆς νύμφης.

(Ἀκολουθεῖ).

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαρτίου 1892

		Ἀγορασ.	Πωληταὶ
ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο	Δρ.	465 —	470.—
» 120' » » 5 ο/ο	»	475.—	477.—
» 170 » » 5 ο/ο	»	475.—	477.—
» 135 » » 4 ο/ο	»	405.—	410.—
» 125 » » 4 ο/ο	»	377.—	389.—
Ὁμολογίαι Δαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		571.—	572.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3,620—	3.630.—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	131.—	132.—
Βιομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	67.50	68. —
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.—	— —
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	131.—	132.—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	414.—	415.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.—	—.—
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	197.—	198.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . .	»	143.—	144.—
Ἀνωνυμ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	60.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργολήψιῶν.	»	345.—	350.—
Κωπαΐδος	»	—.—	—.—
Δημόσια ἔργα.	»	62.—	63.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Δικοσάφραγκον	Δραχ.	28.42	28 96
Λίρα Τουρκίας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ ὅρ.	Μέχρι ὅρ
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	36.60	
Ἐπὶ Γαλλίας	»	145.—	
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Wm EDGAR: WILLIAMS

CAPDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται αἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποτείνωνται, πρὶν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

GARDIFF

DOULTON & C

BURSLEM (Staffs) **ΑΓΓΛΙ**

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντὸς πιατικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίσια. Τ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλ βεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, καὶ χρωματισμοί. Τιμαὶ καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖ ἐμπορεῖς.

Οἱ κ. κ. NEGRETTI et ZAMBRA τοῦ δίνου 38 Holborn Viaduct, E. C. γνωστοπ ὅτι εἶνε οἱ κατασκευασταὶ ἀστρονομικῶν ἐργα παντοίου εἴδους, ἀνεροϊδῶν βαρομέτρων, θερ τρων κτλ. Κατάλογος μετὰ τῶν φωτογραφιῶν τιμῶν ἁπάντων τῶν εἰδῶν τούτων πέμπονται δω

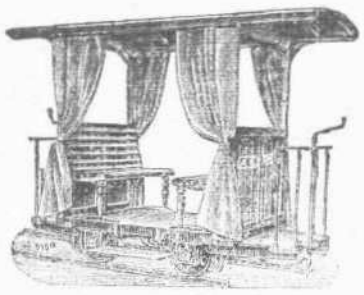

ARTHUR KOPPEL

BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

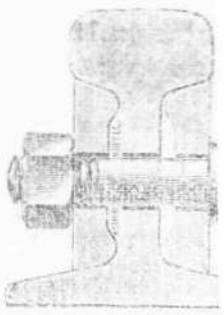

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10

Η ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ
ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ

Ὅσοι θέλετε νὰ ἔχετε ΟΛΑ τὰ ἄλυτα προβλήματα τῆς Ἀλγέβρας Χατζιδάκη σαφῶς καὶ ἄνευ λαθῶν λελυμένα πρέπει νὰ πάρετε τὴν Κλεῖδα τῆς Ἀλγέβρας, τὸ μόνον ἐπαινεθὲν ὑπὸ ὅλων σχεδὸν τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν εὑρίσκετε εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀντὶ 1.50.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ.—Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομ τούτῳ καταστήματι παντὸς εἴδους σιδηρικὰ εἴδη, ἁμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἱππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἁμάξας καὶ φορτηγὰ ἐκ τῶν ἐπ μοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ πεζαρίας καὶ ἁμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἁμαξῶν καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστο

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετσέδες

ΜΠΡΑΤΣΑ ἁμαξῶν καὶ λαιμαριῶν ὡς καὶ τοκι ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χάμουρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σηρίτια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΑΞΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἁμαξῶν καὶ φορτηγῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουτσίκια καὶ καμ τσόξυλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. τσαρόλαι, λεκάναι, προχόαι, μπρίκια, μῦλοι καφέ, μι πιπεριοῦ, μαχαιροπείρουνα ὅλων τῶν ποιοτήτων, ρυοθραῦσται κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ ΣΤΡΟΦΕΙΣ γαλλικῶν παραθύρων

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηνία τιμῶν καὶ ἀνυπέρβλητος.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμ ρους ἐπαρχιῶν.

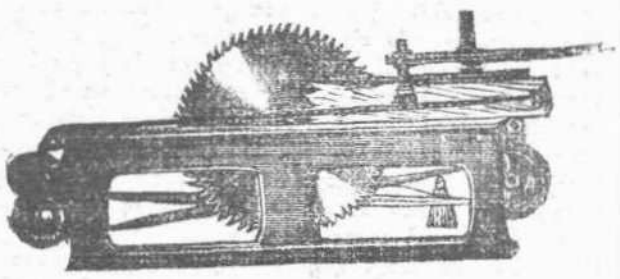

Ὁριζόντιος Αὐτόματος Πριγ.

Κάθετος Ἀτμομηχανὴ

Ι. Μ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελοπούλου

παρὰ τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ

ὄπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

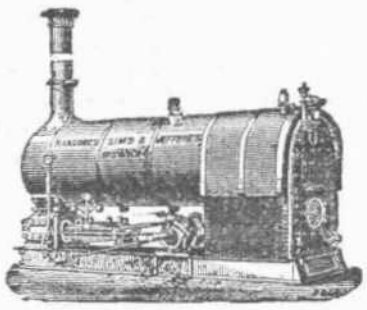

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανὴ

Παραδίδονται ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ἐν τακτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ ππων δυνάμεως μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στεροὶ καὶ εὐθύνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τούτοις ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστατῆς Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαι διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἀναλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φ μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικ καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπῶλ τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦ σιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειοτέρας καθαριστικὰς μηχα νὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτ τῆς κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 8